İSİMSIZ ADA

1 — Kulakları başına geçirmiş olan Bay doğan, büyük bir dikkatle telsiz makinesinin başmdaydı. Birdenbire bir ses duydu: "S.O.S. ... S.O.S....„ Bu, bir imdat işareti idi: "Vakit kaybetmeden yetişiniz!„

2 — Böyle bir haber beklemiyorlardı. Bu işaret, denizde bir geminin ne korkunç bir felâkette olduğunu gösttriyordu. Telsiz memuru bunları bir kâğıda yazdı. Baş süvari Denizel'e götürdü. Denizel koca (Dumlu) yolcu vapurunun kaptanıydı.

3 — Telsizciyi dinliyen kaptan, hemen (Dumlu) ya yeni bir rota verdi. Vapur, bir dünya yolculuğuna çıkmıştı. Avustralyaya ulaşmışlar, Amerikaya gideceklerdi. Şimdi uzak şarka doğru yol aldılar.

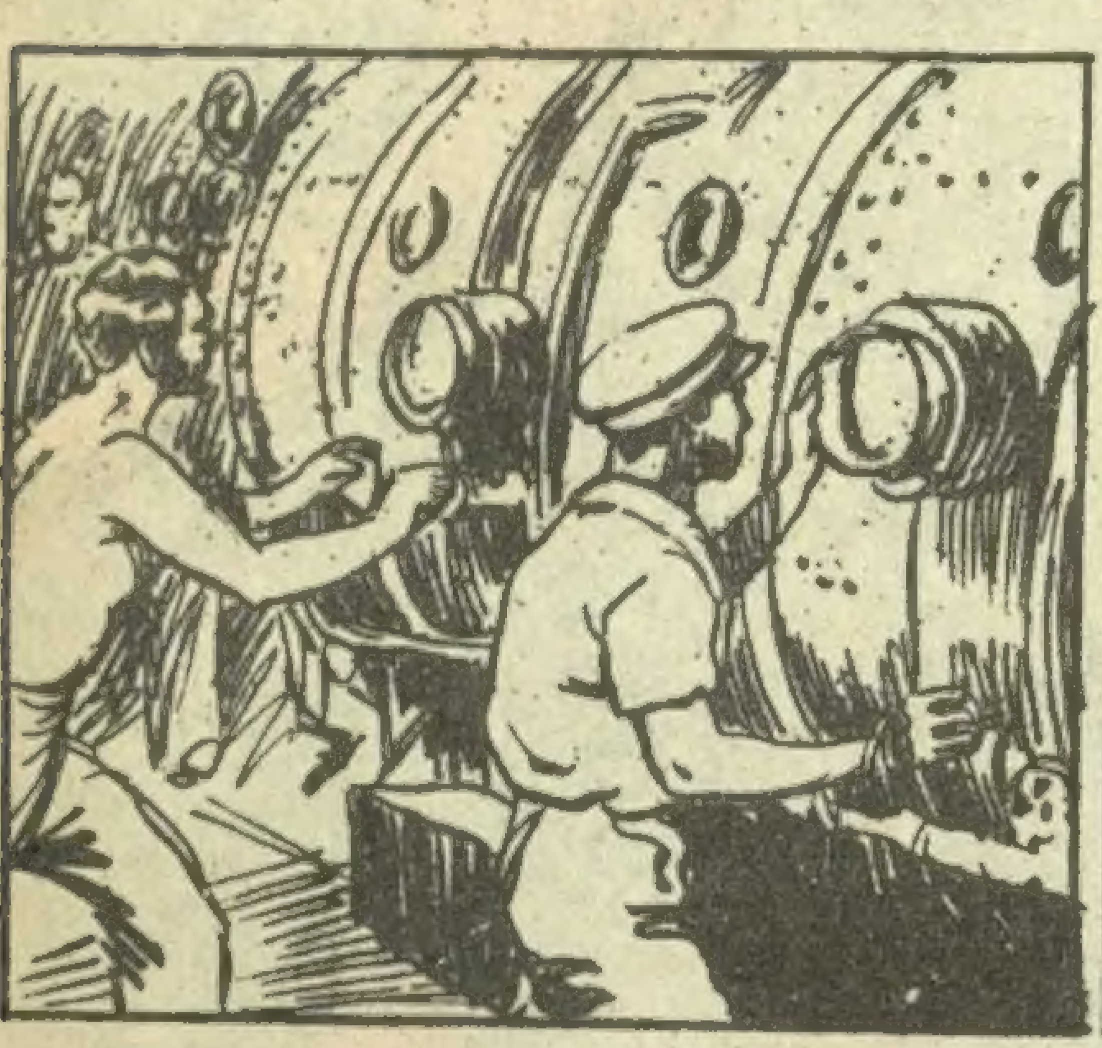

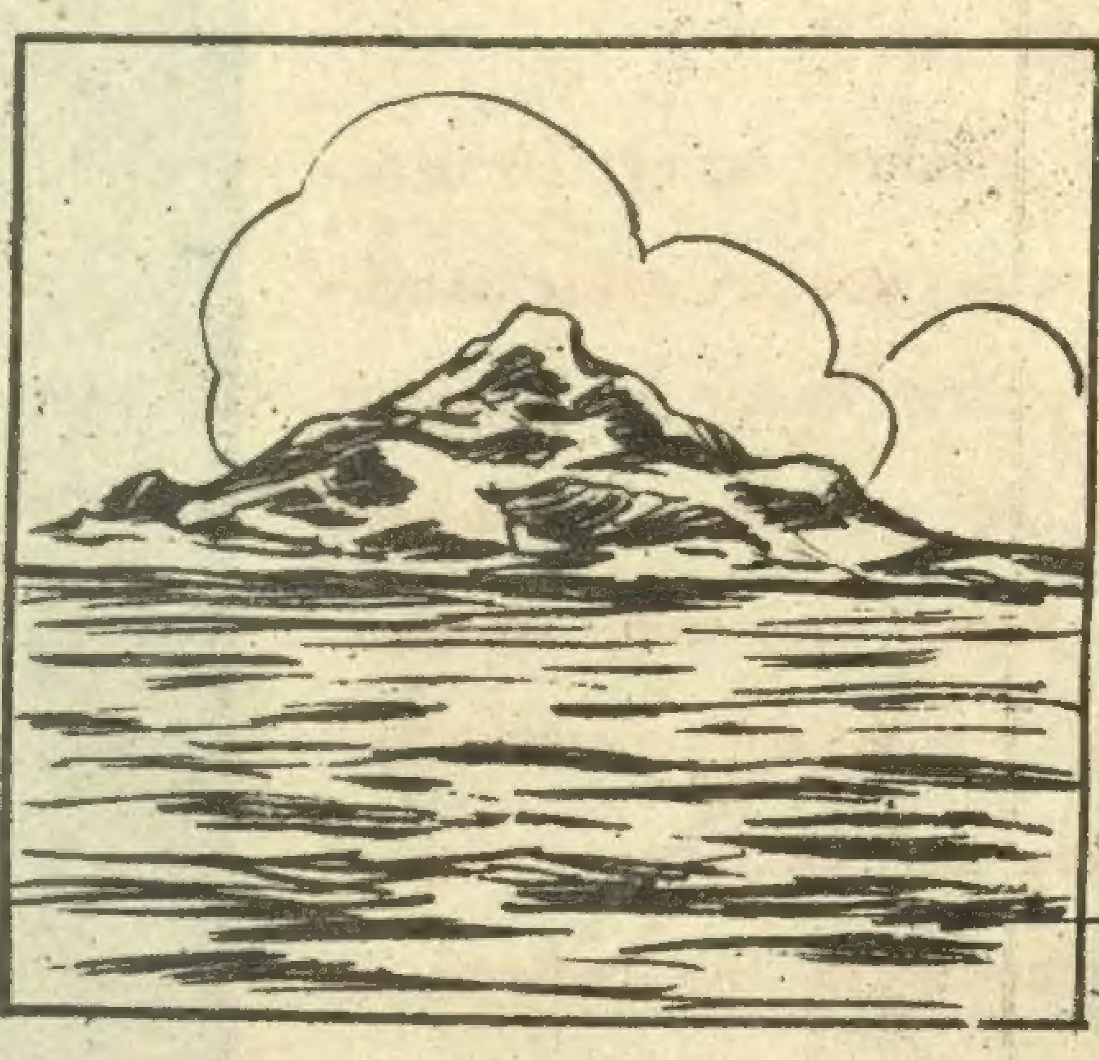

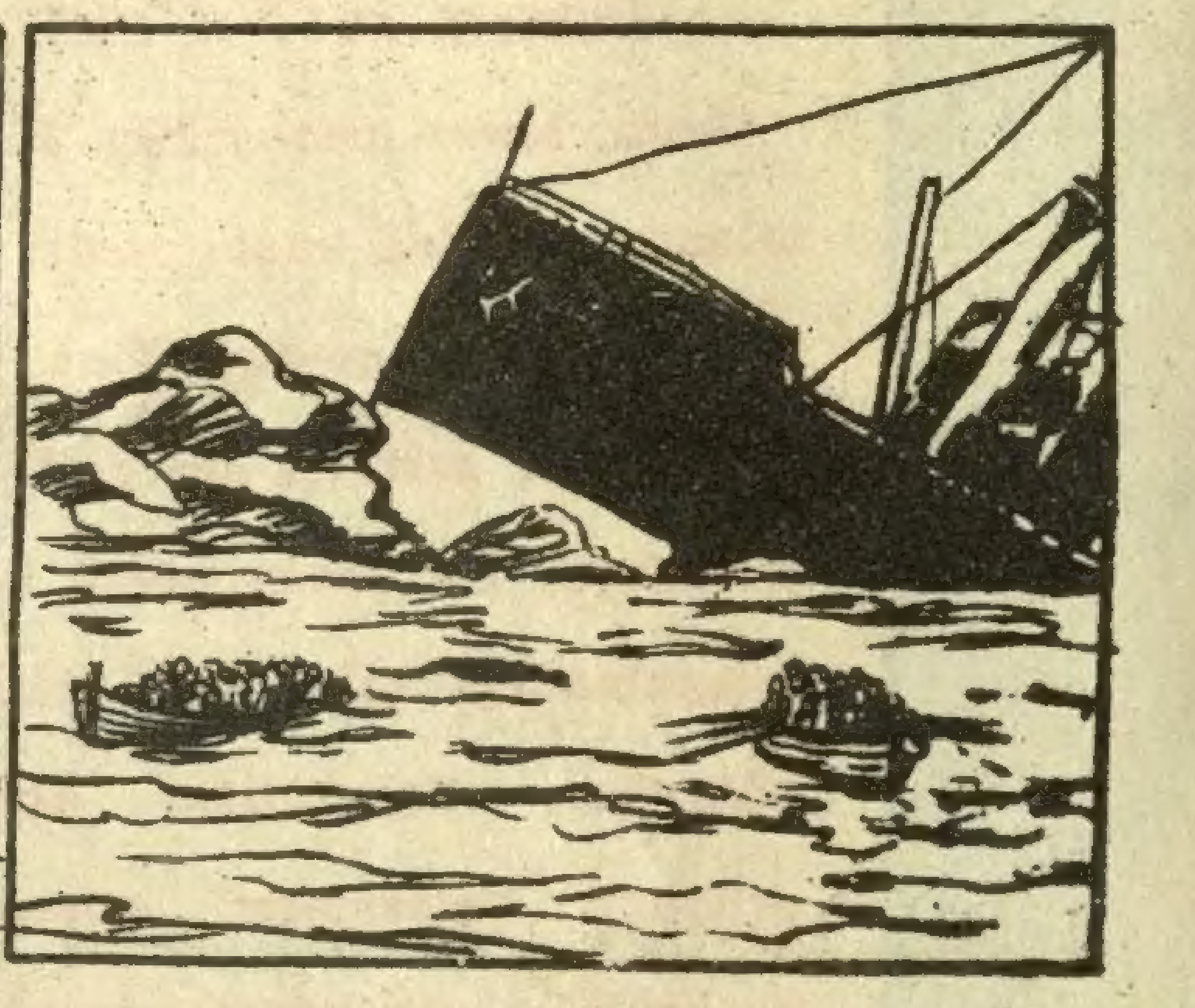

4 — Makine zabiti, makinelerini güzelce gözden geçirdikten sonra: (saatte 18 mil süratle gideceğiz!„ dedi. Fakat bu düşüncesi yanlıştı. Çünkü (Dumlu) açık denizde isterse 28 mil hızla gidebilirdi.

5 — Fakat o ne?.. Bütün gemi subaylarını hayrete düşüren bir iş var! Geminin sürati gittikçe artıyordu ve karşılarında simsiyah bir şey belirmişti. Bu bir kaya parçası mı idi? Fakat haritada böyle bir şey voktu.

6 — Dumlu, olanca hızile kayalığa doğru gidiyordu. Denizel dürbinile kayaların önünde başı havada, arkası suya batmış bir gemi gördü. Tayfalar sandallara binmiş, gemiden ayrılıyorlardı.

7 — Gemi süvarisi, felâkete uğrayanların yardımına koşmak için düşünceli hareket etmesi gerektiğini düşündü. Yoksa kendileri de kayalığa çarparlardı. Makine dairesine: (Dur!) komutasını verdi. Motörler durdu. Fakat gemi durmuyordu.

8 — (Makine geriye..) dedi. Lâkin gizli bir kuvvet koca deniz ejderini isimsiz adaya doğru sürüklüyordu. Kayalar, gittikçe yaklaşıyor, herkesi korku kaplıyordu. Birdenbire birisi bağırdı: "Eyvah.. mahvolduk.)

9 — Bağırışanlar, haykırışanlar çoktu. Kaya gitikçe yaklaşıyor, yaklaşıyordu. Koca geminin dik taşlara çarpması çok büyük felâket getirecekti Herkes endişedeydi.

— — Bitmedi —

10 — Dumlu, bütün çalışmalar neticesiz kaldı, durdurulamadı. Daha büyük bir hızla kayalığa çekiliyordu. Artık Tanrıya sığınmışlardı. Tam bu sırada bilinmiyen ve görünmiyen bir kuvvet gemiyi durdurdu.

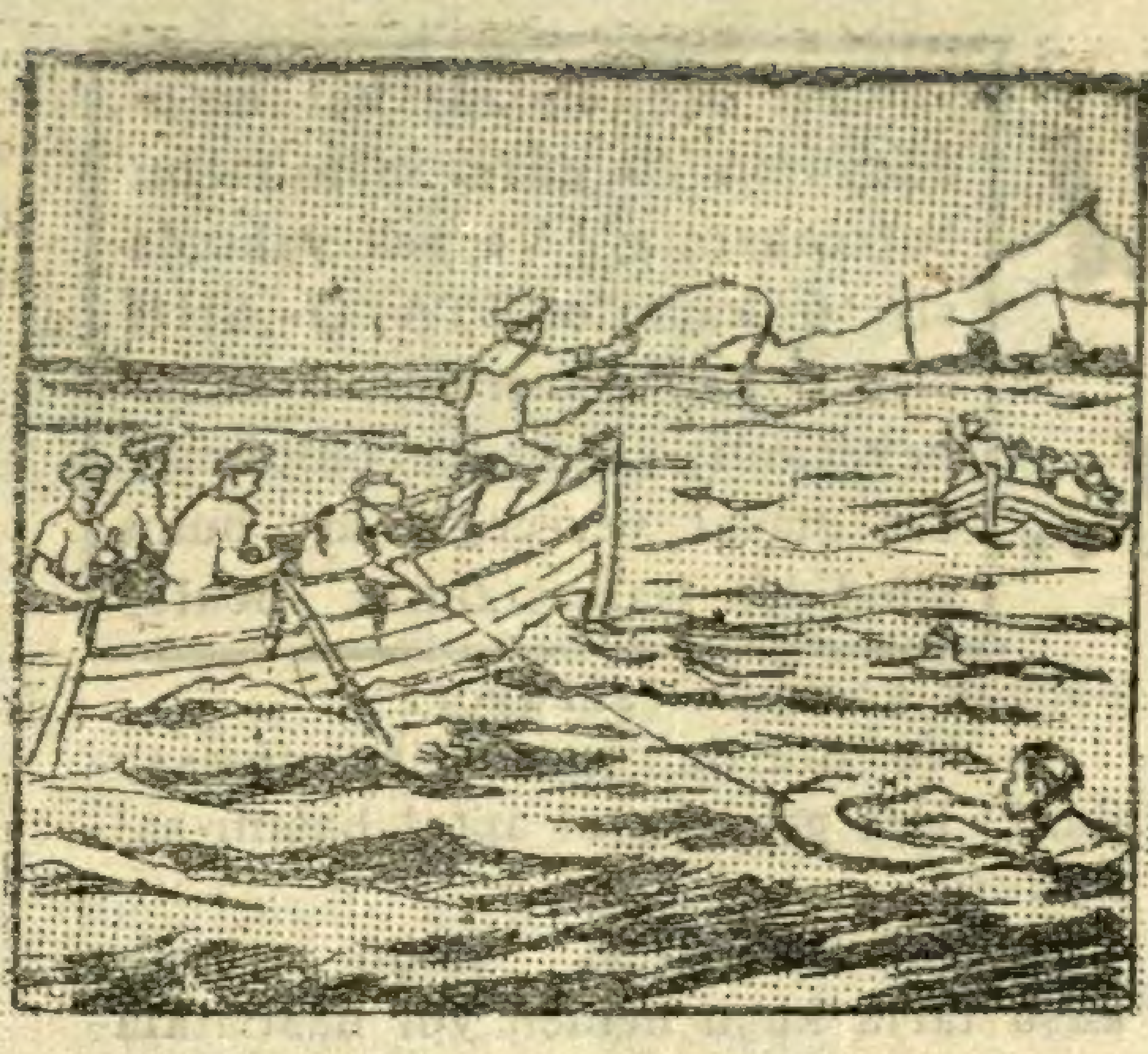

11 — Burnu havaya kalkan geminin adını da okumuşlardı. Bu, O_sika Maru adlı bir Japon gemisi idi. Artık yalnız direk ve bacası görünüyordu. Büyük bir çabalamadan sonra Japon tayfalar kurtarılmıştı.

12 — İçlerinden birisi Türl kaptanına (Siz Türksünüz, deği mi?) Diye sordu. Bu adam, Japor gemisinin kaptanıydı. Denizel şimd hem onunla konuşuyor, hem de Türl vapuruna yeni rota veriyordu.

13 — Şimdi modern Türk gemisi, önceki sür'atle suların üstünde bir sabun köpüğü gibi kayıyordu. Kurtarılanlar rahattı. İki kaptan baş başa vermiş, konuşuyorlardı. Japon, kazayı anlatıyordu.

14 — Denizel'in muavini: "Bu işi çok garip buluyorum... Hele gizli bir kuvvetle gemilerin kayaya çekilmesi inanılacak şey değil... Ayni tehlike, bizim de başımıza gelecekti.

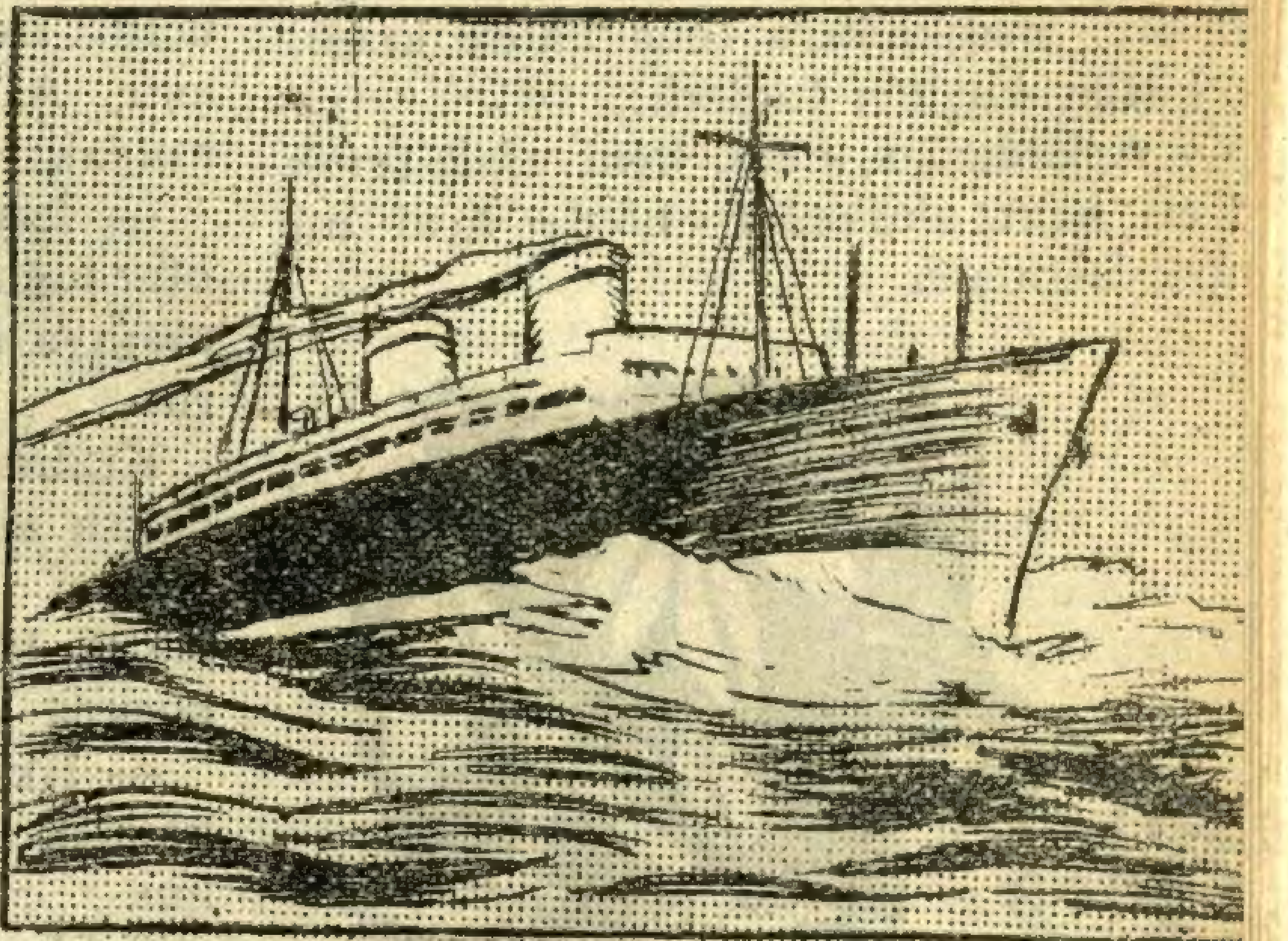

15 — Gökyüzü güneşli, deniz çok dalgasızdı. Vapurun direğindeki bayrak bile sallanmıyordu. Nihayet uzun bir yolculuktan sonra Japonya, ya vardılar. Yokohama limanına demir attılar.

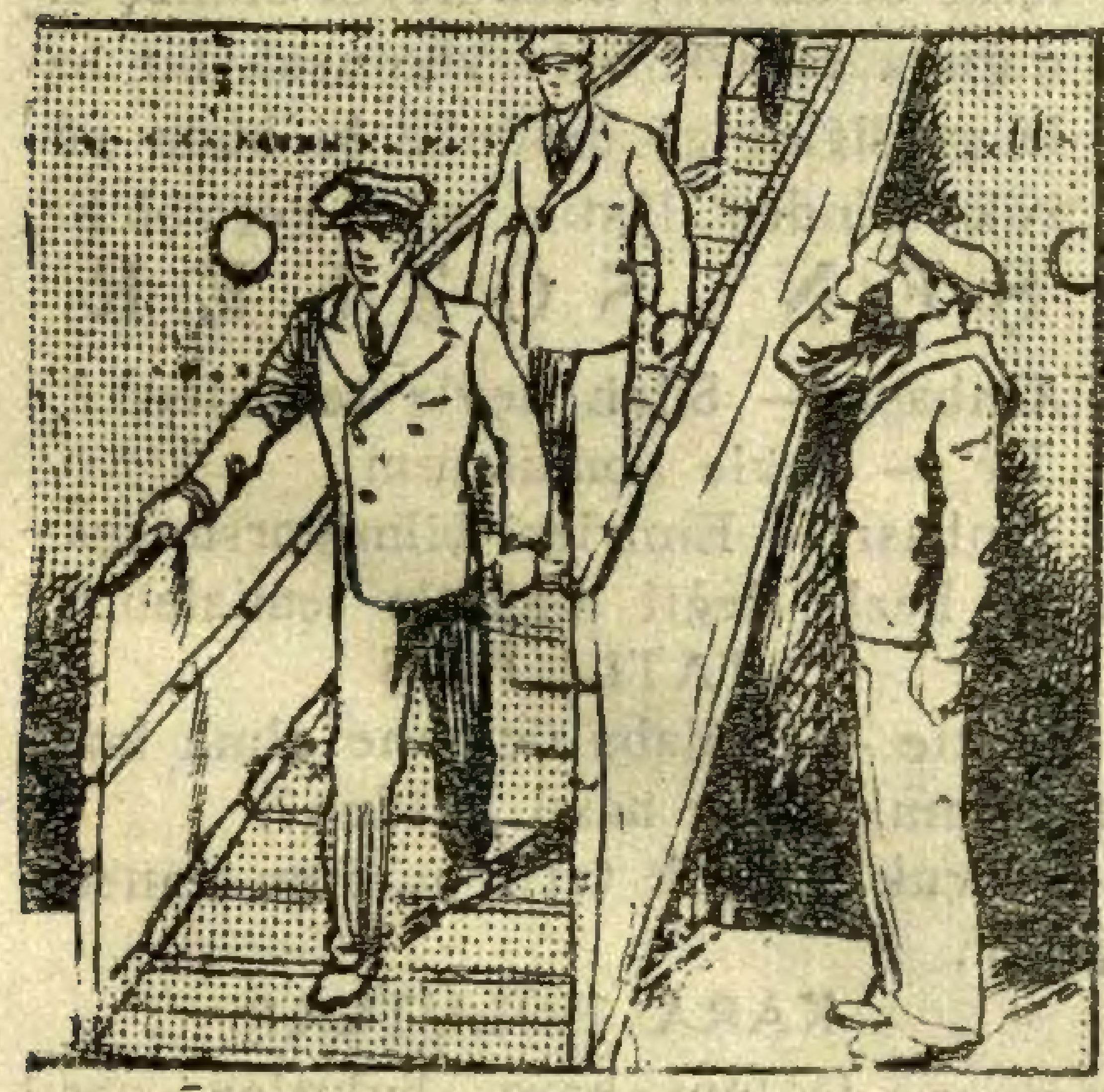

16 — Bir Türk vapurunun Japonyaya uğraması halkı çok sevindirdi. Denizel, liman reisini ziyaret için rıhtıma çıktı. Her taraf Türk bayraklarile donatılmıştı. Liman reisi Amiral Merato: "Sizin gibi kahraman az bulunur„ diyordu.

17 — Denizel, Amirale, kendi işleri dışında geminin aldığı sürati ve başlarından geçeni anlattı. Fakat fazla hayret göstermiyordu. Japon amiral: "İnanılacak şey değil bu olay!„ diyordu.

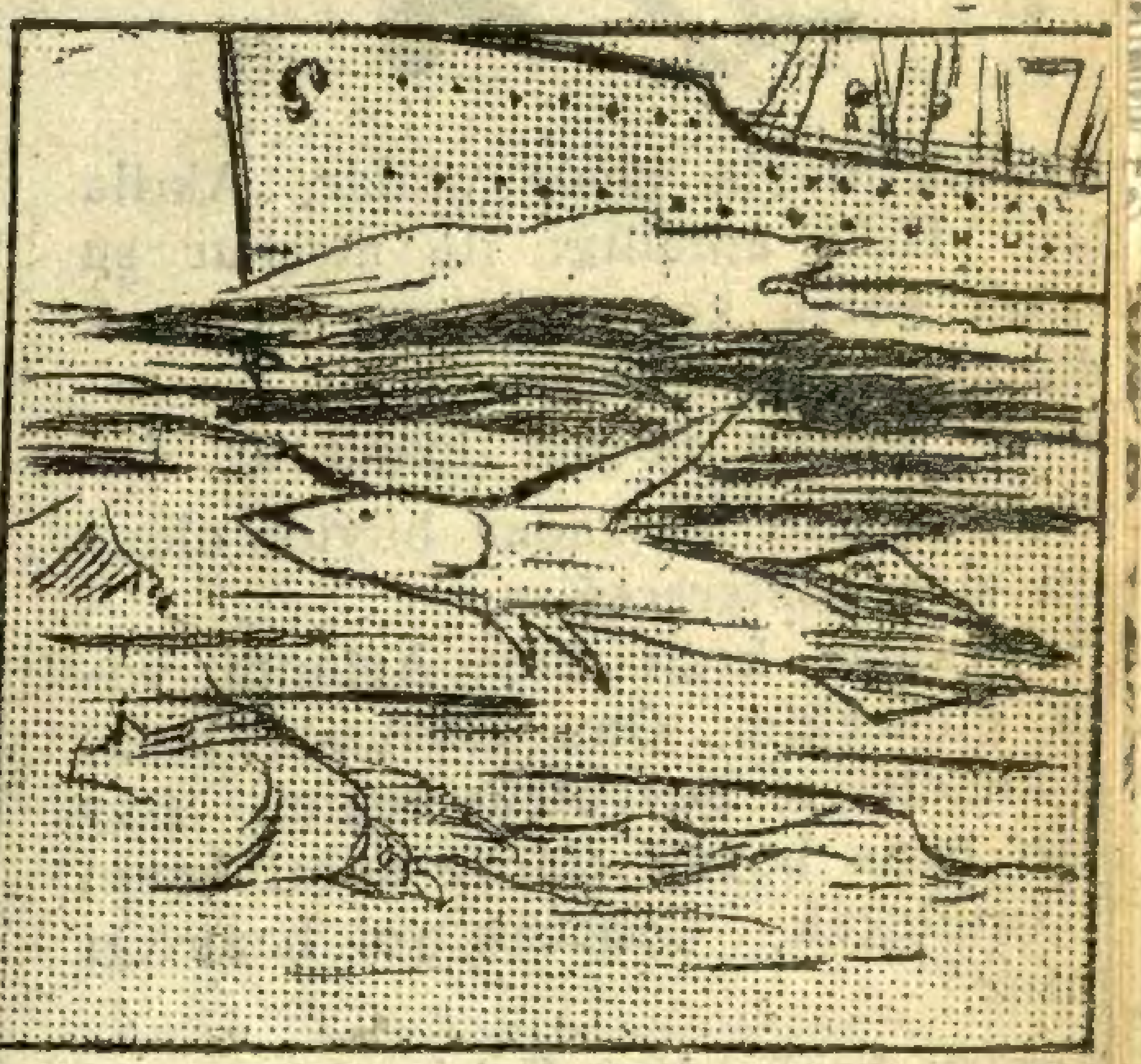

18 — Demek ki denizde gizl bir kuvvet Osika'yı almış, kayalar atmıştı. Dumlunun da motörleri dur durulduğu halde o da kayalığa çe kilmişti. Kaptanlar bunun sebebin bir türlü bulamadılar. - Bitmedi

19 — Amiral HİRATA'nın emrile iki gün sonra deniz subayları, bilginlerden ibaret bir kurultay kuruldu. Bu kurultaya Türk subayları ile Osika Marn vapurunun süvarisi de çağırılmıştı. Suvari şöyle dedi:

20 — ".Gemim yoluna iyi gidiyoru. Müthiş bir kuvvetle ileri çekildi. Kendi kuvveti buna engel olamadı.„ Amiral sordu: "Peki, vapurun kayalara çarpmasına sebep nedir?„ Buna kimse cevap veremedi. Yerinde inceleme yapılmasına karar verildi.

21 — Osika Marn vapurunun ve Dumlu'nun hâdiseleri, gazetelerimizin baş sahifelerinde yer aldı. Herkes merak içinde kaldı. Hattâ korkudan hiçbir yolcu seyyahate çıkamaz olmuştu.

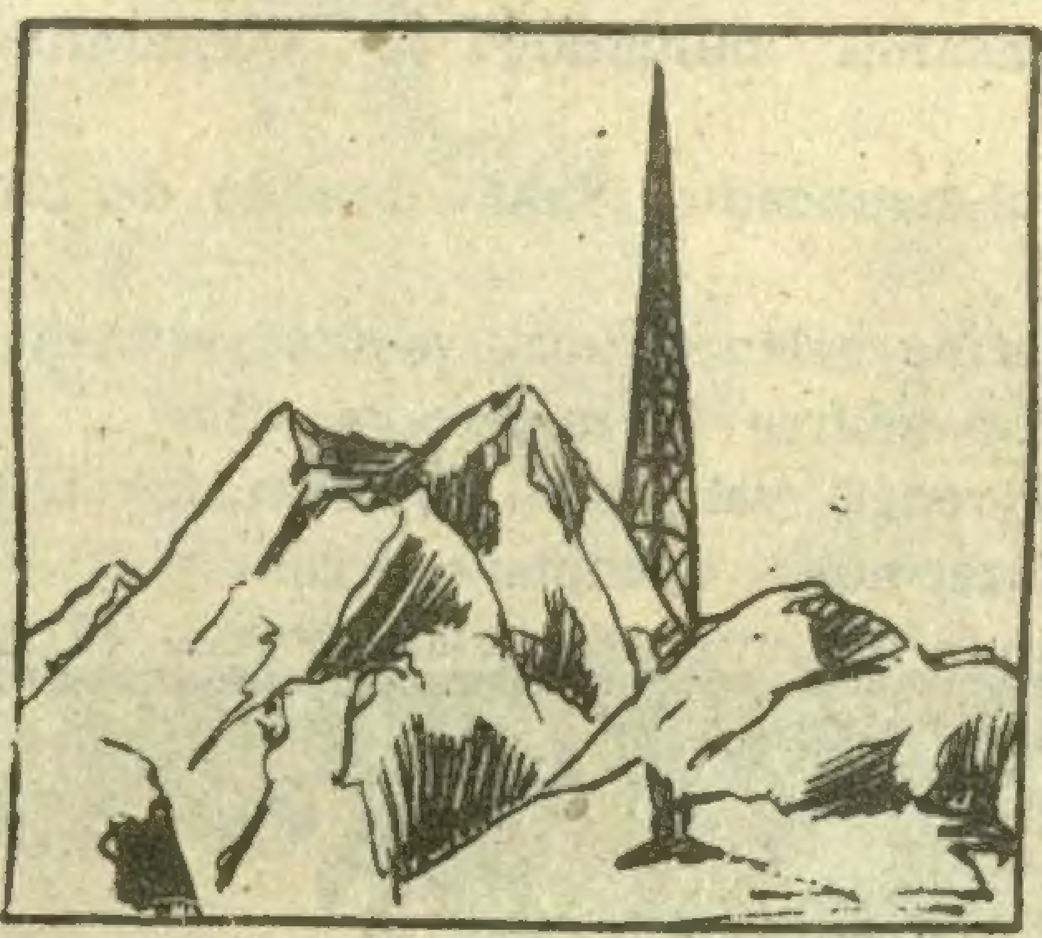

22 — Halkın korkusunu gidermek için radyoda bu işin anlatılmasına karar verildi. Her gün spikerler korkuya yer olmadığını söylüyor, "Esrar yakında çözülecektir!„ diyorlardı.

23 — Halbuki hiç kimse radyo ile yapılan haberlerin daha büyük tehlike yarattığını bilmiyordu. Çünkü bu telsizlerin İsimsiz adada dinlenildiğini bilmiyordu.

24 — Okyanusun ortasında yükselen bu kayalıkta üç esrarengiz insan, kendi radyolarile, Japon radyosundan söylenenleri güzelce dinliyorlar, her şeyden haber alıyorlardı.

25 — Bunların en yaşlısı müthiş bir kahkaha kopardı: "Budalalar buraya gelmek istiyorlar. Burada sözde esrar çözülecekmiş. Doğrusu bu herifleri cezasız bırakmamalı.„

26 — İkinci adam: "Çok doğru söylüyorsun aziz şef„ dedi. Fakat üçüncü delikanlı hiç ses çıkarmıyordu. Şefe aykırı bir insana benziyordu.

27 — İhtiyar deniz kurduna bu sırada bir kâğıt getirildi. Bu yabancı bir radyodan alınmıştı. Kayalıklara gitmeyiniz. İşiniz berbattır„ deniyordu. Amiral Hirata bu mesajı hayretle okudu. —Daha var—

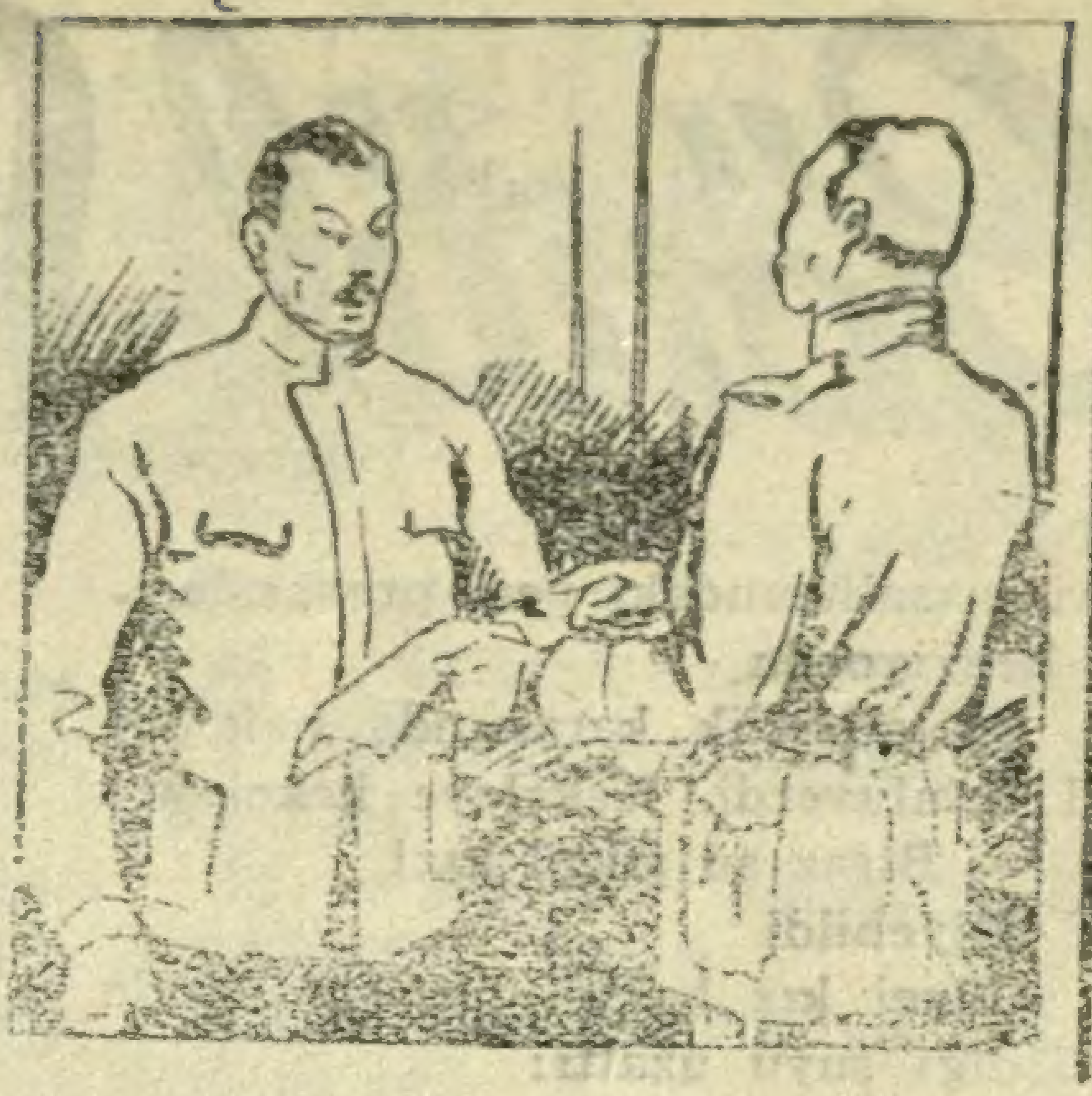

Müjde

BAYTEKİN

Gelecek Sayımızda Renkli Resimlerle Başlıyor

28 — Amiral Hirata, bu telsiz haberine şaşırmış, kalmıştı. Subayına sordu: "Bu mesajı nasıl aldınız?„ Subay: "Bu akşam istasyonumuz almış. Nereden alındığı bilinmiyor.„ dedi.

29 — Mesajda şöyle deniyordu: 'İsimsiz adaya bir gemi göndermekle çok fena yapıyorsunuz. Mesuliyet size ait olacaktır.„ Mesajın hangi istasyondan kimin tarafından verildiği belli değildi.

30 — Amiral Osaka Meru vapurunun ve Dumlu gemisinin başına gelen tehlikeleri bildiği için yeni gidecek inceleme heyetinin başına bir felâket gelmemesi için kurultayı yeniden topladı.

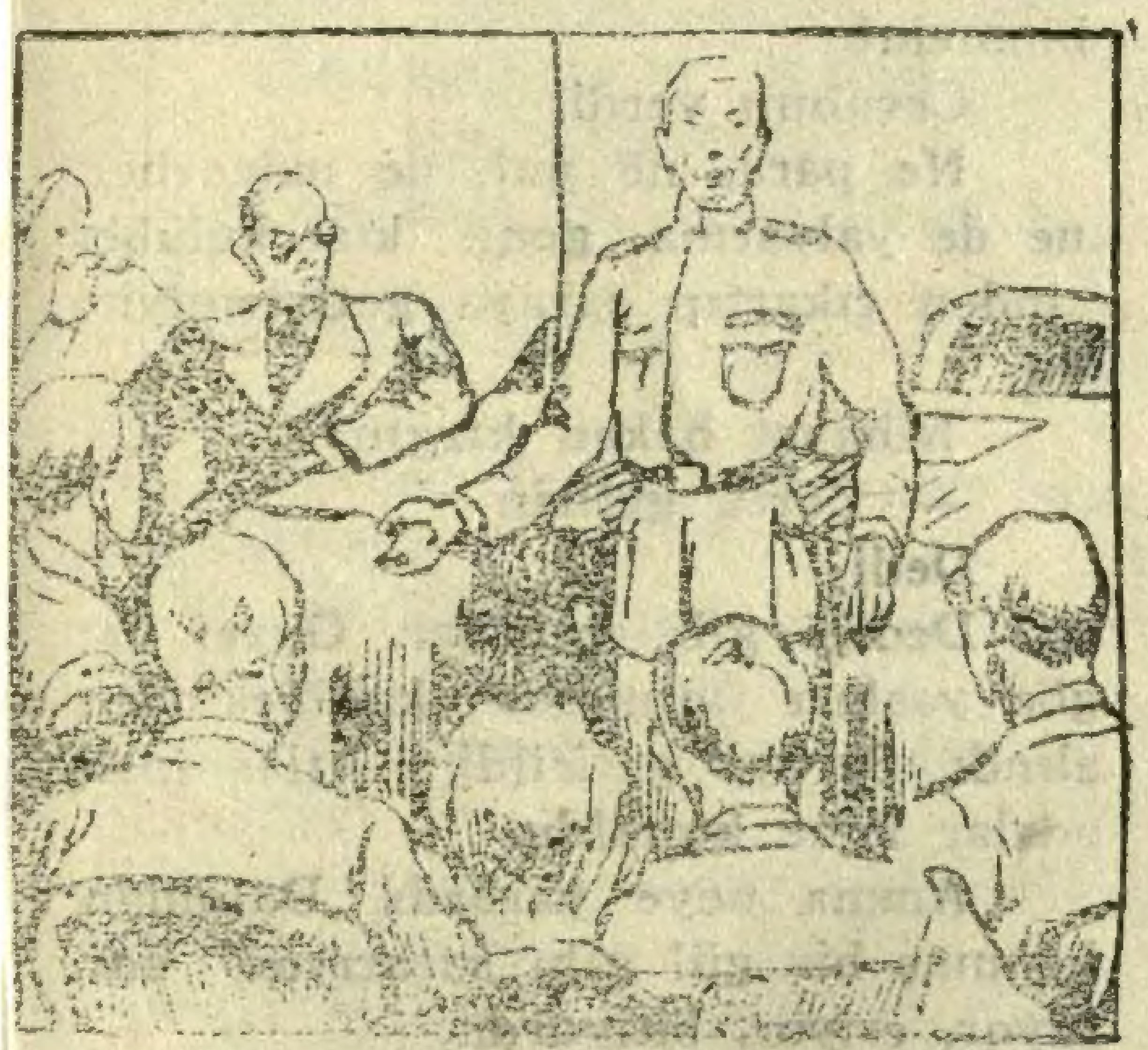

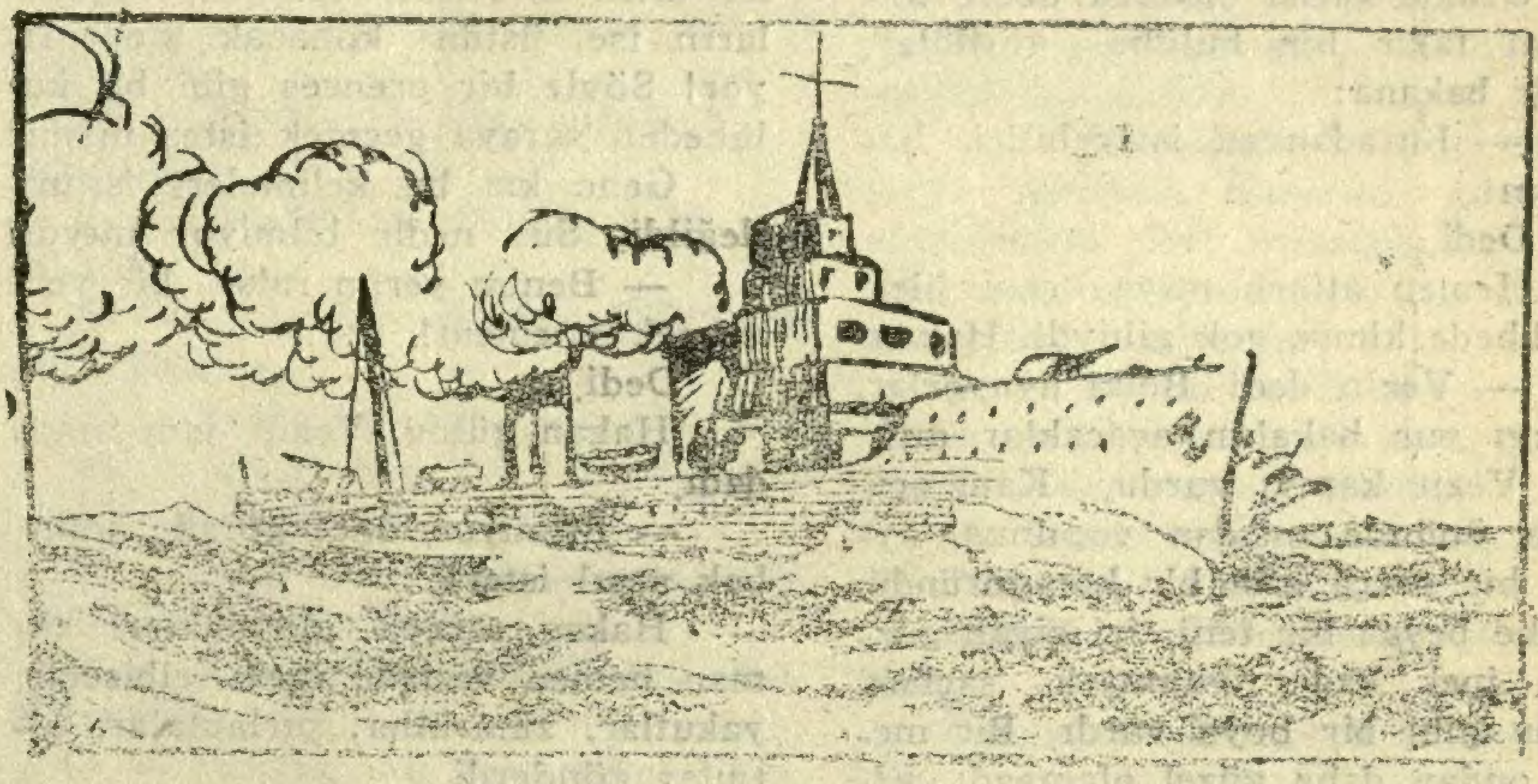

31 — Kurultaydakilerden bazıları: "Kimden, neden korkacakmışız??. Her ne bahasına olursa olsun bu kayalıklara gitmeli ve yerinde incelemeler yapmalı. Tâ ki her şey aydınlansın„ diyordu.

32 — En modern çeliklerle Japon tezgâhlarında yapılmış olan Kitasato avcı torpidosu bu işe ayrıldı. Büyük toplarla bu gemi denizde bütün düşmanlarına meydan okuyordu sanki.. Japonyadan hareket gayet gizli tutuldu. İnceleme heyeti torpidoya çok gizli bindirildi İlk günlerin seyyahati çok güzel geçti.. Fakat sonradan sıkıntılı günler başladı.

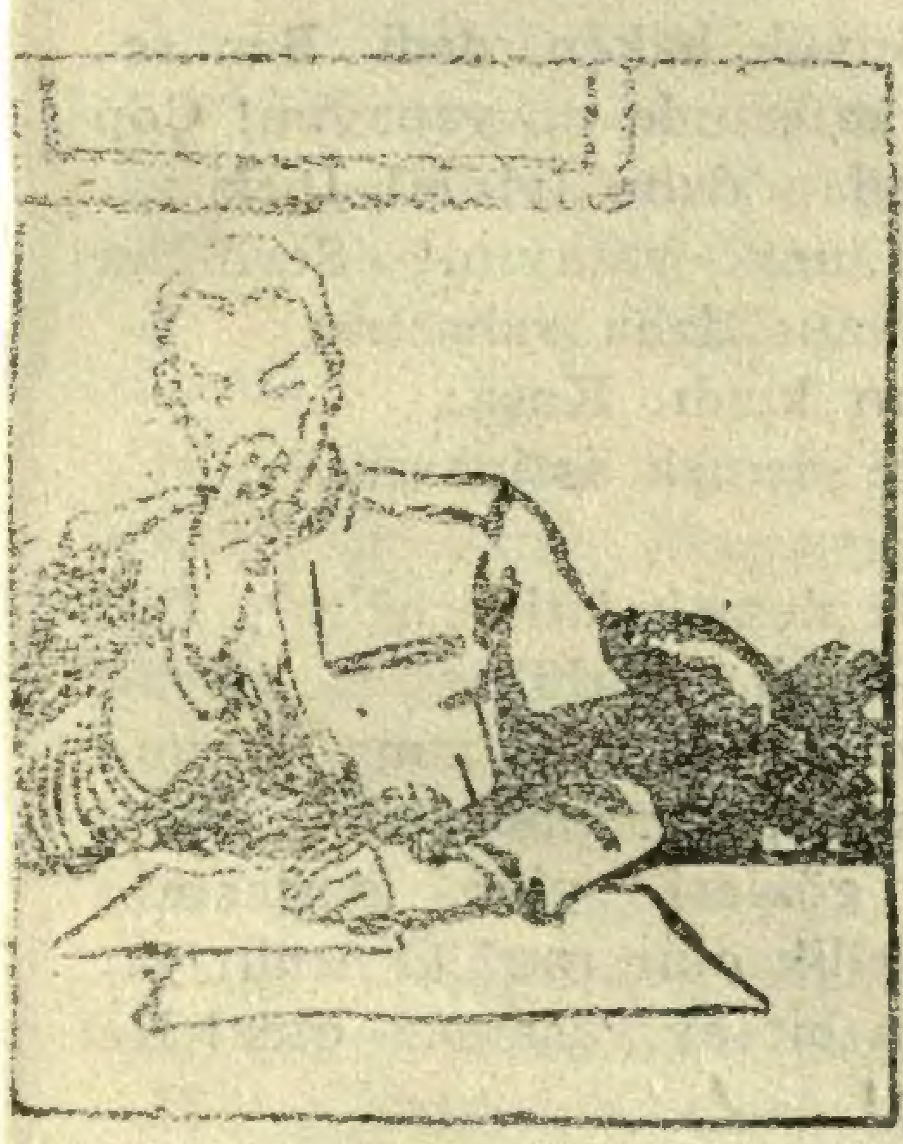

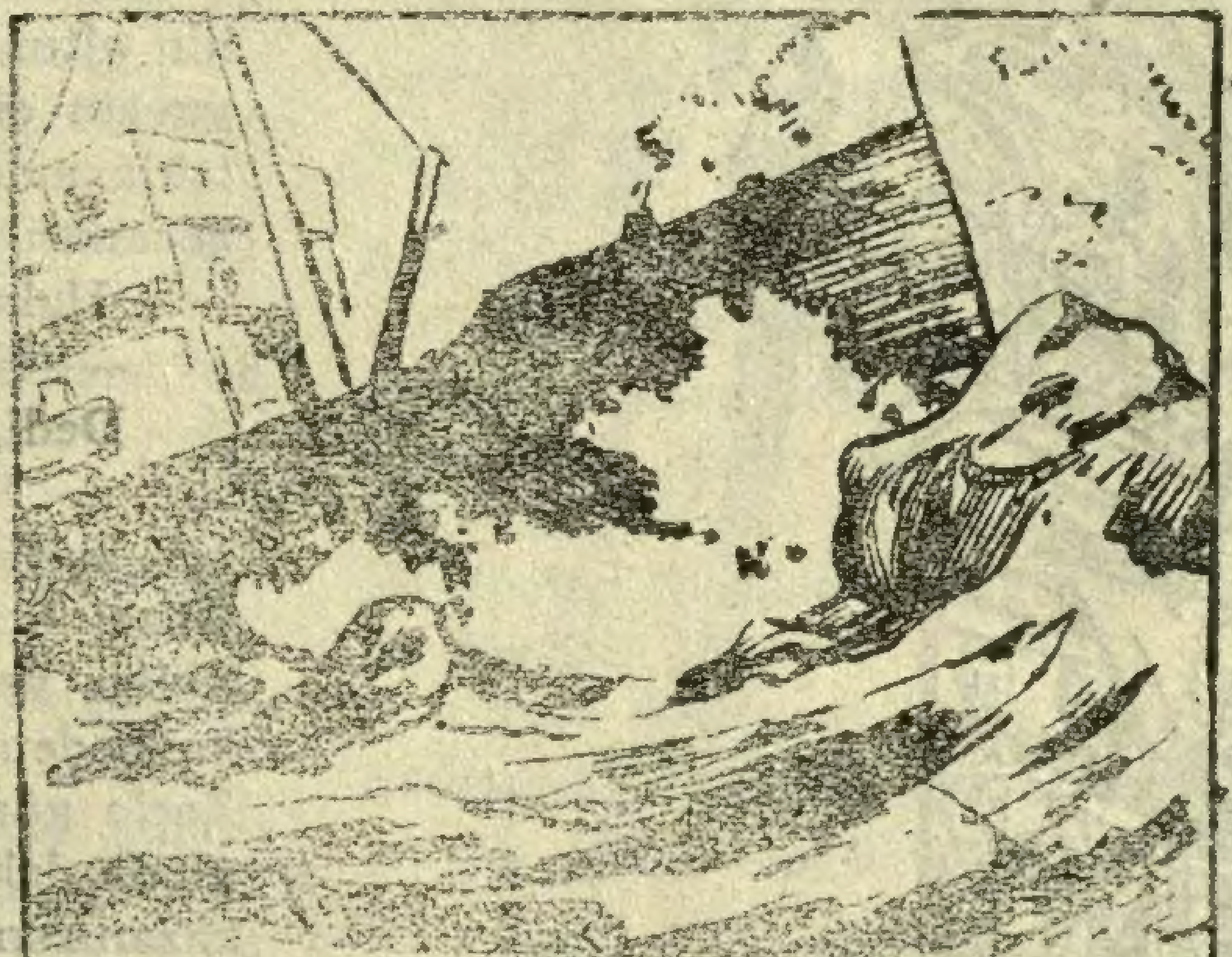

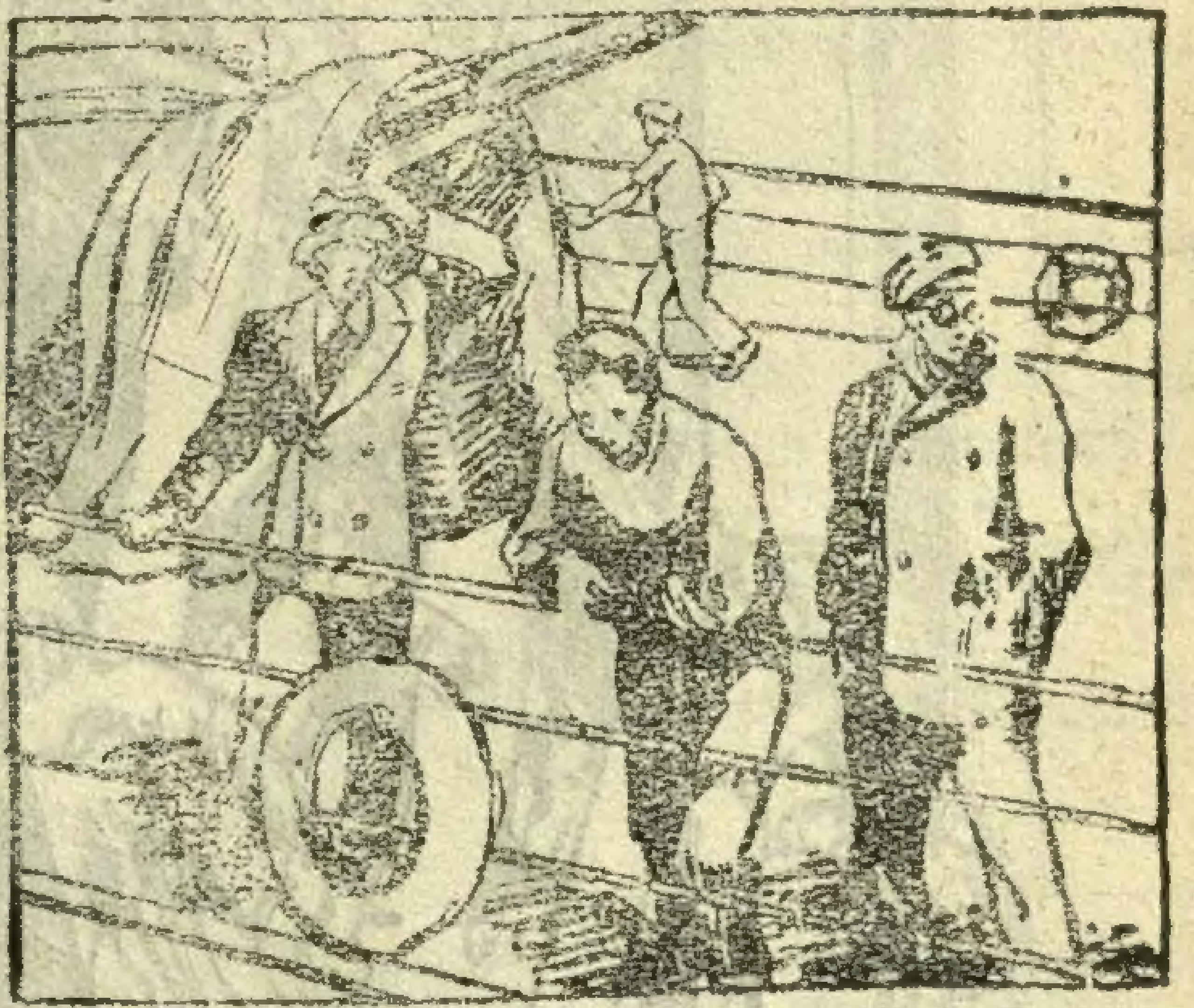

33 — İsimsiz ada kayalıkları çok uzaktı Herkes konuşacağını konuşmuş, söyliyeceğini söylemişti. Yapılacak hiçbir iş kalmamıştı. Bir gün birdenbire torpido süvarisinin: "Ne oluyor?. Diyen bağırışı duyuldu.

34 — Osaka Maru ile Dumlu'nun başına gelenler torpidonun da başına geliyordu. Bilginler: "Acaba havanın mı tesiri?„ acaba su akıntılarından mı?„ diyorlardı.

35 — Fakat bilinmiyen bir kuvvet harp gemisini büyük bir hızla İSİMSİZADAYA doğru sürüklüyordu. Bu nasıl kuvvetti?. Nereden geliyordu?

— Bitmedi —

57

36 — İsimsiz adada neler oluyordu?. Koyu karanlıkta birisi odaya girmişti. Telgraf makinesinin başına geçmiş: Dikkat... Dikkat!„ diye şu sözleri yazmağa başlamıştı:

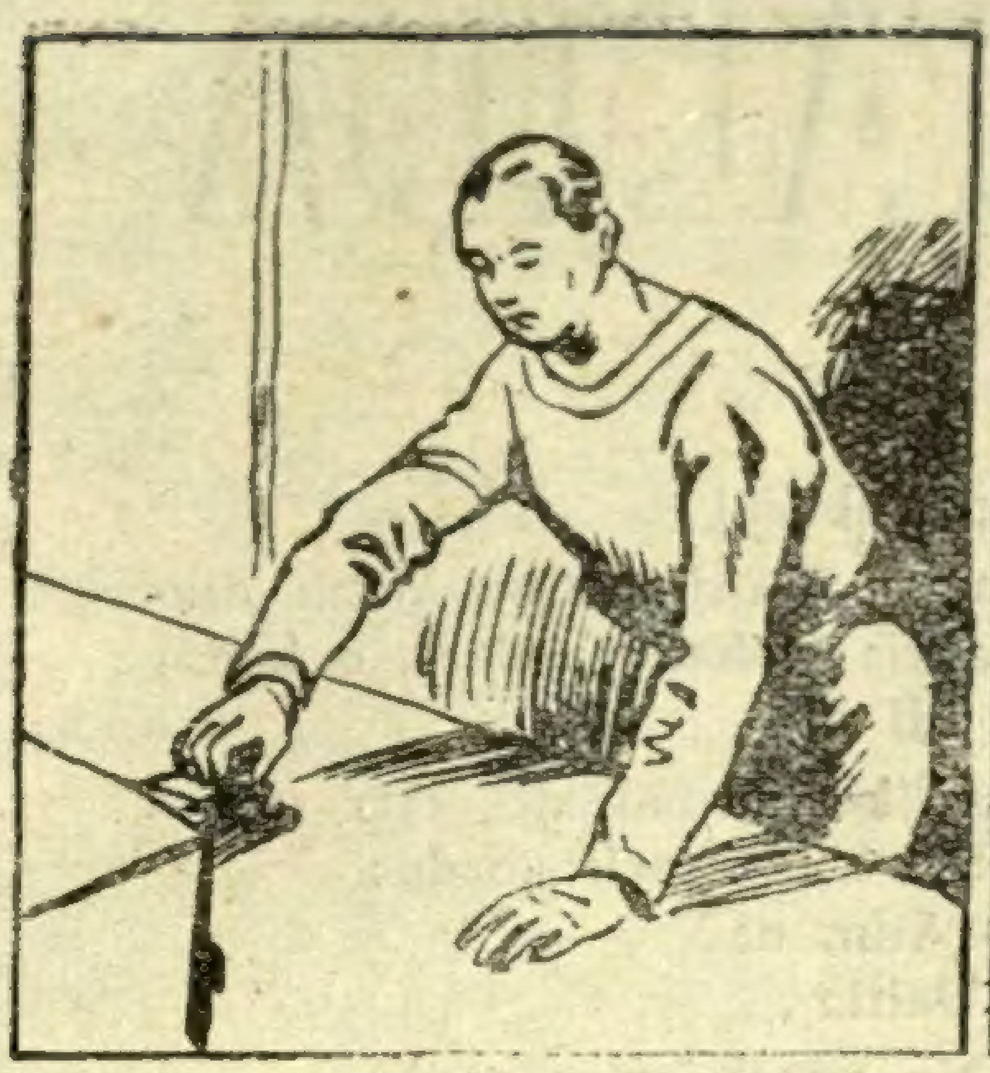

37 — Yokohama donanma baş kumandanlığına.. Sakın gemiyi İsimsiz adaya yollamayın.. Tehlike var.. tehlike..„ Fakat birdenbire kapı açılmış ve içeri bir yığın insan girmişti.

38 — Hemen meçhul adamı yakaladılar. Bir boğuşma, bir döğüş başlamıştı. Adam: "Mahvoldum,. Mahvoldum!„ diyordu. Fakat bir sürü insanla nasıl başa çıkabilirdi?

39 — Vücudü yara bere içinde İsimsiz adanın uçsuz bucaksız koridorlarından kuytu bir köşeye sürüldü. Ayni zamanda adanın ... mahzenindeki bütün ziller ... or, alarm işareti veriyordu.

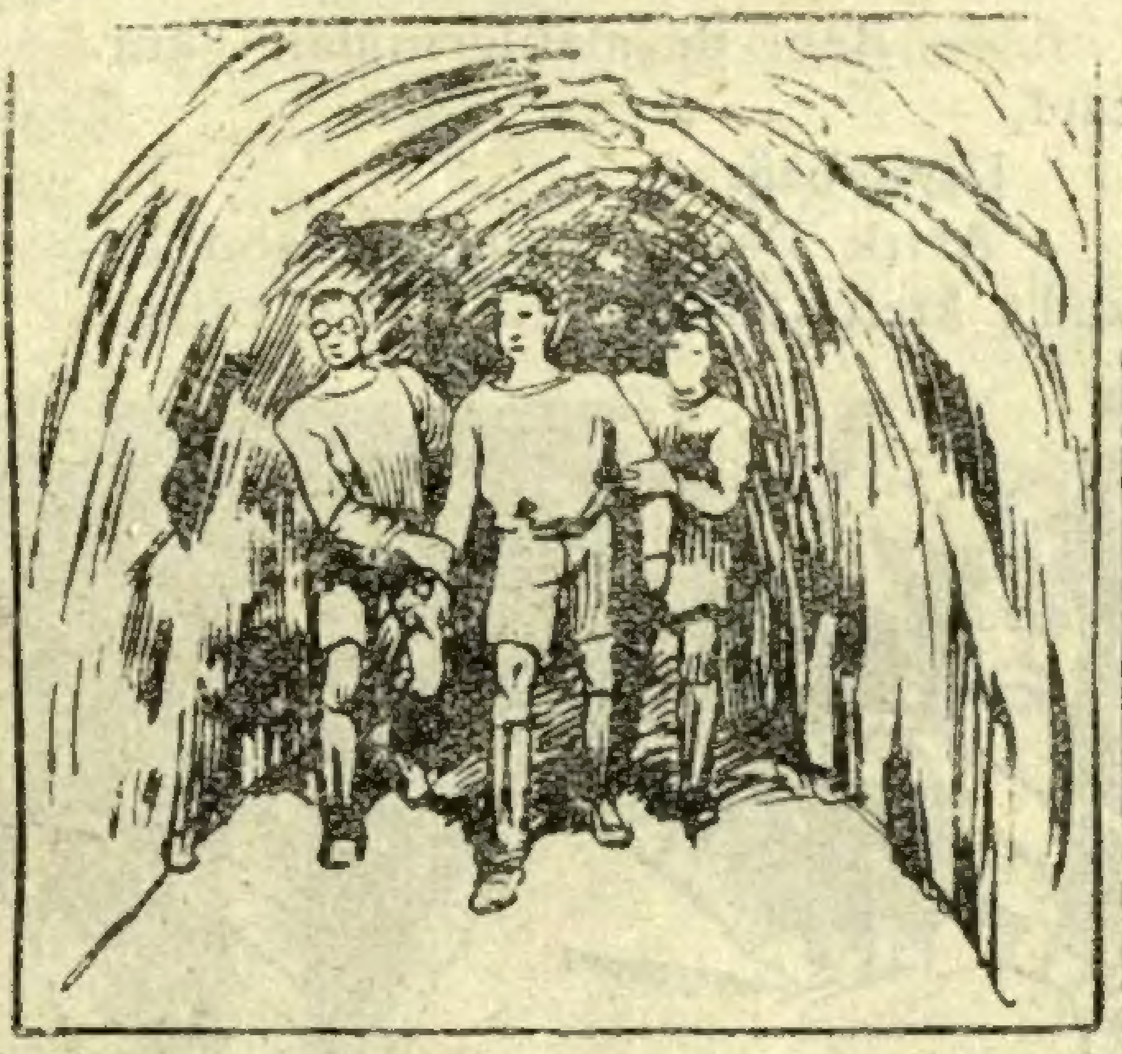

40 — Genç adamın sürüklendiği odada çok garip âletler vardı. Bir de elektrikli ve mıknatisli büyük bir makine vardı ki bir insan boyuna göre dev gibi bir şeydi.

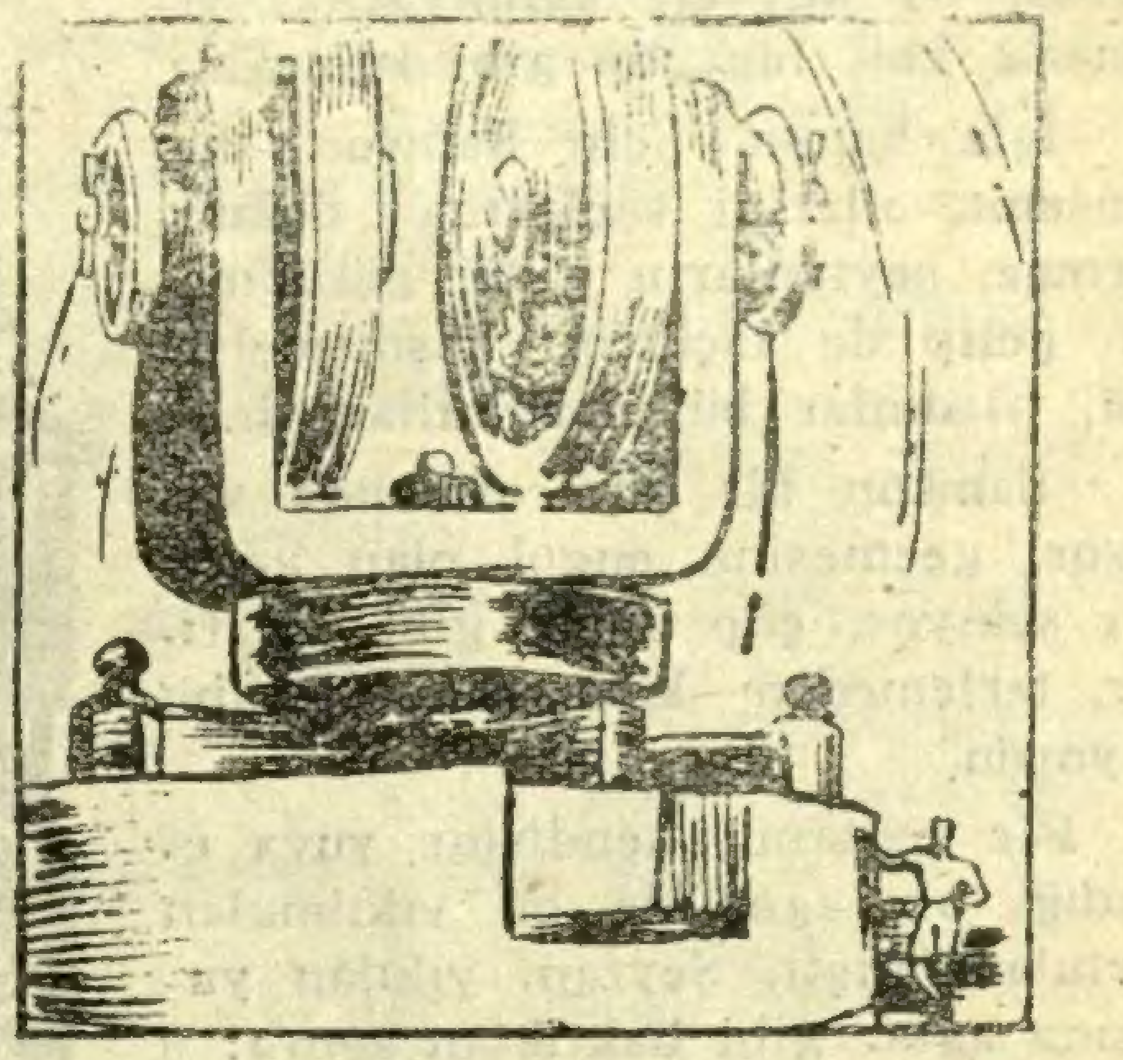

41 — Büyük müthiş bir mıknatisti. En uzun mesafelerden insanları, gemileri, kendisine çekiyordu. Bunu oradakilerden başka kimse bilmiyordu. Şimdi genç adamı birçok adamlar sarmıştı.

— Birdenbire yeniden ziller başladı. Bu Helektronef a... başkanın geldiğini haber ...du. Bu adam, gayet sert ve ... bakışlı biri idi.

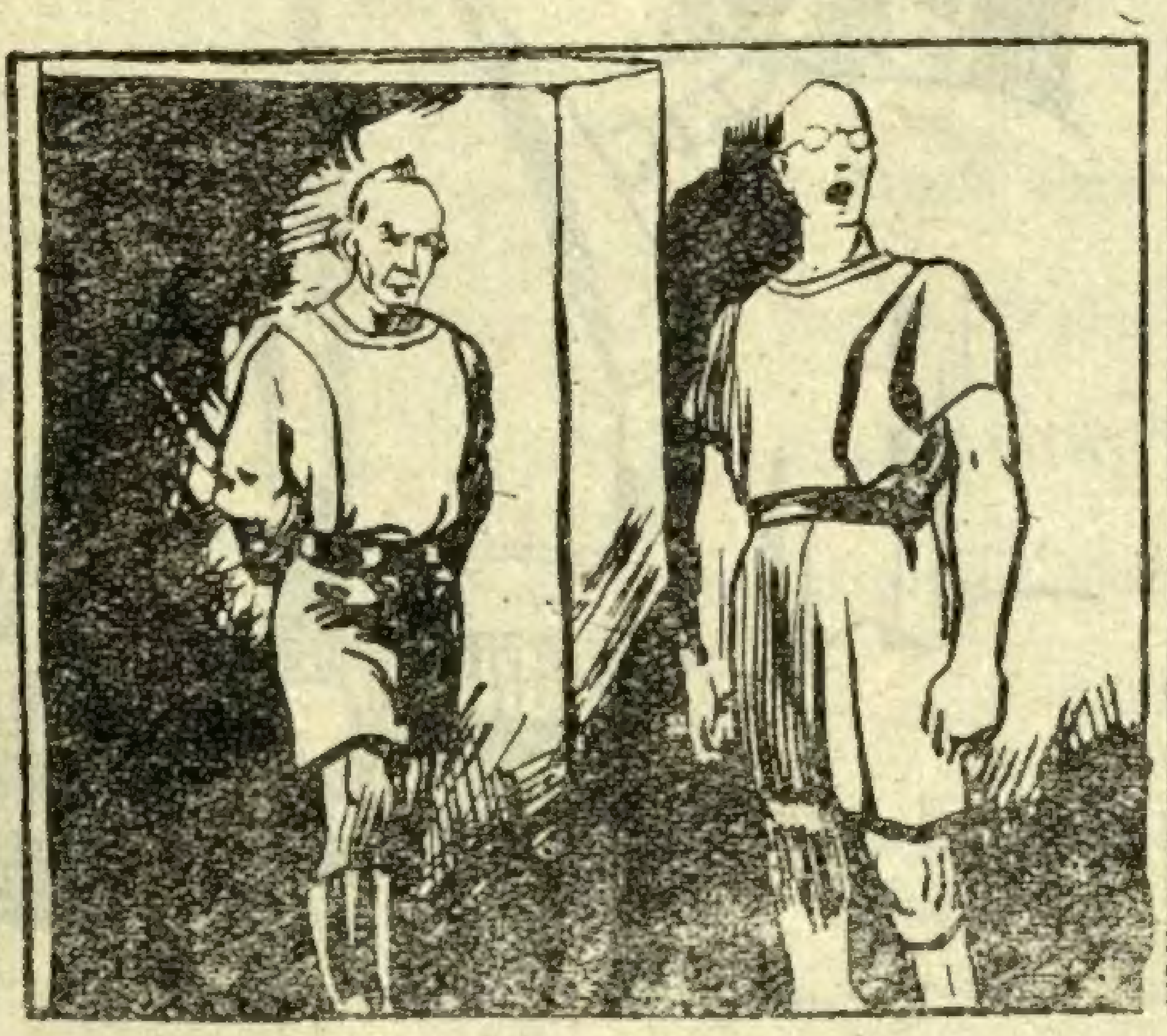

43 — Ağır adımlarla ilerliyerek koltuğa oturdu. Bu koltuk kayaların içine oyulmuştu. Gözlerini yakalanan genç adama çevirerek: "Söyleyiniz bakalım!„ dedi.

44 — Adam cevap vermedi. Helektronef: "Ben zaten senden şüphelenmiştim. Dumlu vapurunu ele geçirememize sebep sensin,. Senin boynun vurulmalıdır artık!„ dedi.

— Bitmedi —

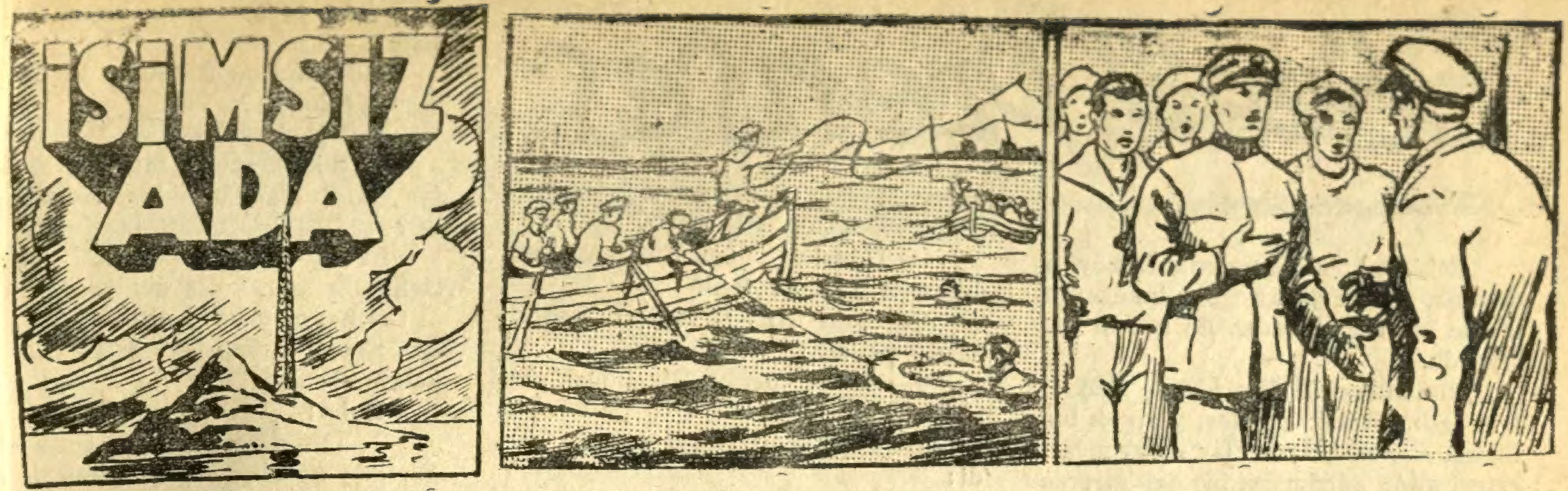

45 — Helekronef, esir adama: "Sen bizden değil miydin?„ diye sordu. "Hayır, ben ancak fenninizi, insanların iyilikleri için kullandığınız zaman sizinle beraberim. Fakat siz onu vahşette kullanıyorsunuz. Bir dakika yanınızda kalmıyacağım. Beni bırakınız.

Reis:

— Lümenski bize ve adamıza ihanet etmek üzere idi. Ona hangi cezayı lâyık görürsünüz?„ Dedi.

Zaten arkadaşları dehşetli kızmışlardı.

46 — Hepsi birden yumruklarını sıkarak gencin üzerine atılmağa kalkmışlardı. Nerede ise onu linç edeceklerdi. Hepsi birden (ölüm..) diye haykırdılar. Reis: "Hangi ölüm?..„ diye sordu. "En acı olanı ile..„ diye sesler yükseldi.

47 — İsimsiz adanın şefi: "Şimdi görürsünüz„ *dedi ve göz ucile verdiği bir işaret üzerine adamları gencin üzerine atıldılar.* Onu yeniden bağlıyarak sürüklemeğe başladılar.

48 — Artık Lümenski, oradan çıkarılmış, itile kakıla İsimsiz adanın esrarengiz koridorlarında bilmiyen bir yere götürülüyordu. Mahzenlede ziller çalıyordu.

49 — Nihayet ufak bir kapıdan itilerek delikanlıyı bir mahzenden içeri attılar. Adanın her tarafı madenden yapılmıştı. Korsanlar bir düğmeye bastılar. İkinci bir demir kapı açıldı ve oda göründü.

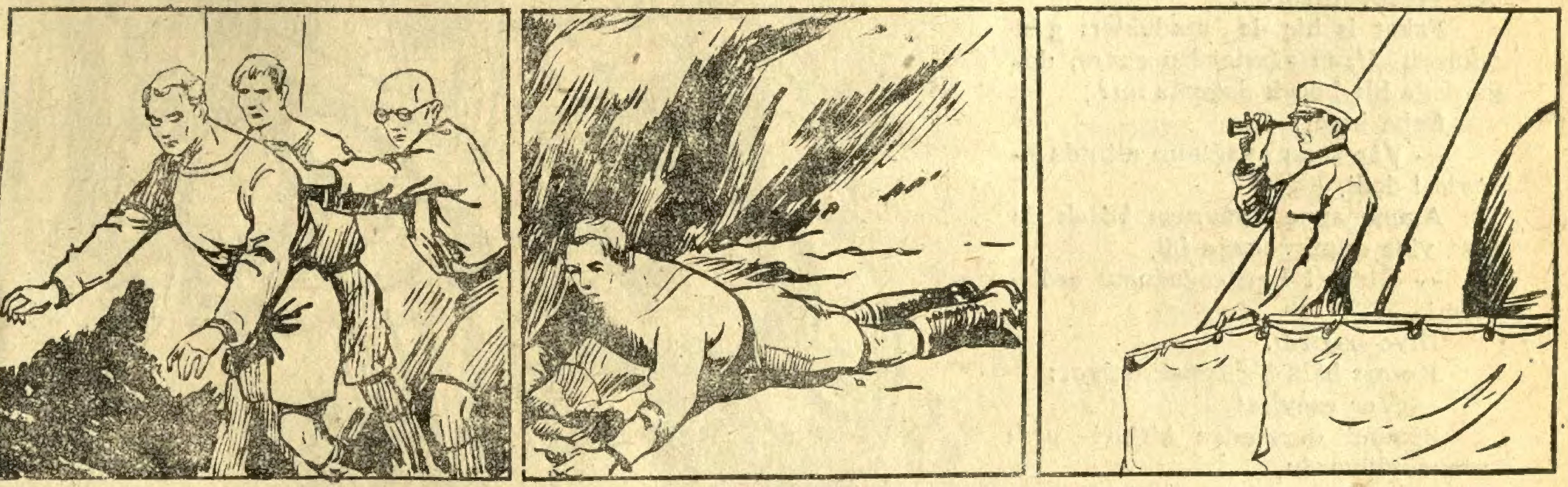

50 — İki kişi delikanlıyı yeniden ileriye ittiler. Az sonra demir kapı yine kendi kendine kapanmış ve Lumensk tek başına bu odada yalnız kalmıştı. Havadan, sudan, **ışıktan ve güneşten uzak bu yerde ne yapacaktı?**

51 — Delikanlı o kadar şiddetle itilip kakılmıştı ki yüzü koyun yere kapandı. Ancak biraz sonra kendisine gelebild. Fakat her tarafı sancılar içindeydi ve eğer bu odada 48 saat**ten fazla kalırsa mutlaka ölürdü.**

52 — Fakat gencin verdiği radyo işareti Tokyodan alınmış ve Amiral Huata ve arkadaşları hemen harekete geçmişlerdi. Kendilerine böyle bir mesaj gönderen yardım eden kimdi? **Bu sırada Kitasato hızla isimsiz adaya gidiyordu.**

— Bitmedi —

81

53—Zavallı delikanlı 3 gündenberi mağarada hapisti. Kendisini ne kimse yokluyor, ne de yiyecek getiriyordu. Neredeyse çıldıracaktı. Mağara o kadar insafsızca yapılmıştı ki cek bir damla su bile yoktu.

Açlıktan ve susuzluktan dudakları patlıyacaktı. Fakat çok sağlam yapılı olduğu için vücudü bunlara dayanabiliyordu. Ayni zamanda meşhur elektrikli mıknatisle de olduğu yerde duruyor, bir yerden bir yere oynıyamıyordu.

54 — Kitasato torpidosu ise durmadan İsimsiz adaya doğru yol alıyordu. Geminin gelmekte olduğunu adanın modern korsanları görmüşler ve derin bir sevinç içinde kalmışlardı. İşte gemi kayalıklara yaklaşıyordu.

55 — Her biri gemi parçalanın hisselerine düşecek olan paya seviyorlardı. Geminin geldiği Hetronepe haber verilmiş, asansörle ekleme yerine gelmişti. Gemiyi da. yakından görmek istiyordu.

56 — Reis dürbünün başına geçti ve: "Gelen bir harp gemisi,, dedi. Fakat bu ses gayet alçak ve ümitsiz bir biçimde ağzından çıkmıştı. Adamları onu yalnız bıraktılar ve yanından ayrıldılar.

57 — Hepsinde şöyle bir ümit vardı. Gemi herhalde kıymetli yiyecek ve mallarla dolu idi. Bu gemiyi batırmaktan ziyade karaya oturtmalı idiler. Ve elektrikli bir ayna tutarak gemiyi mıknatisli kuvvetin içine aldılar.

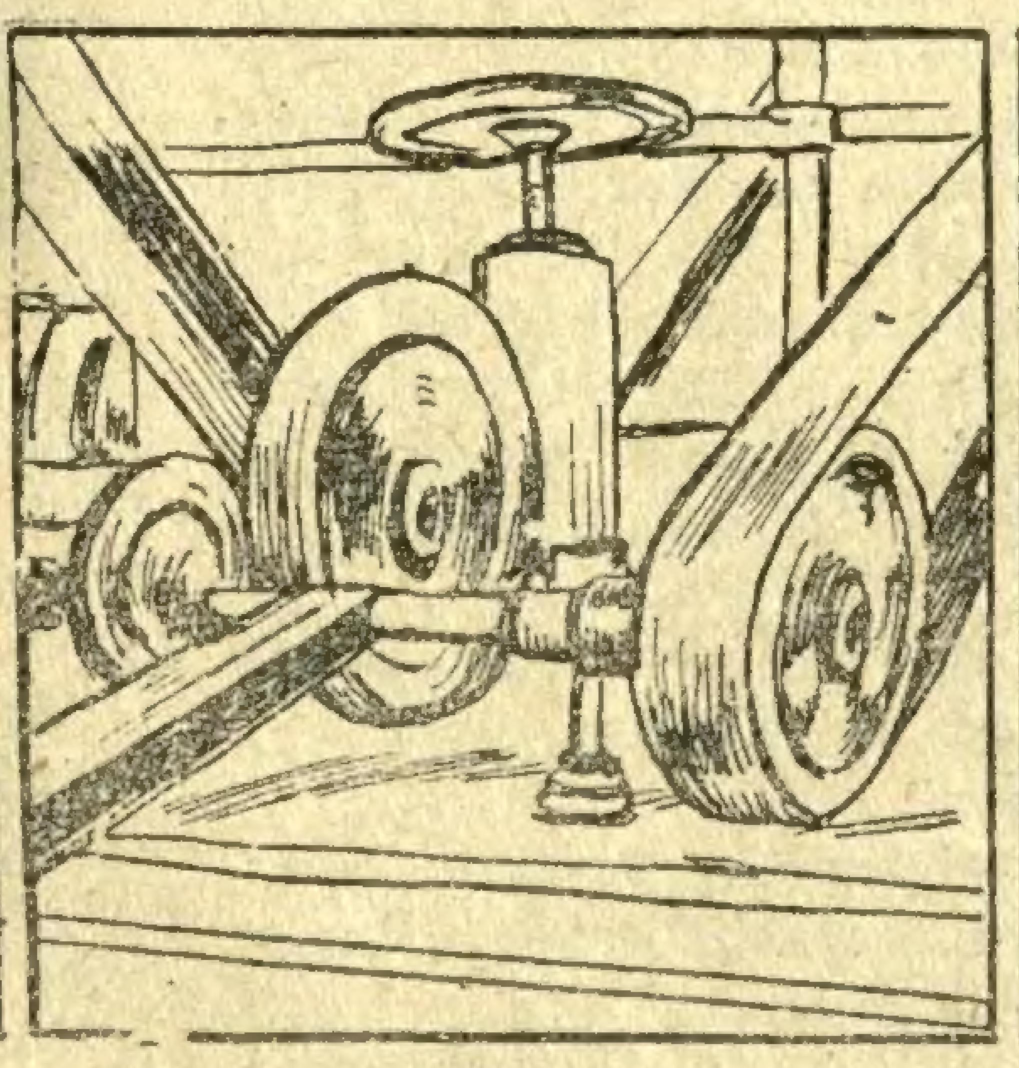

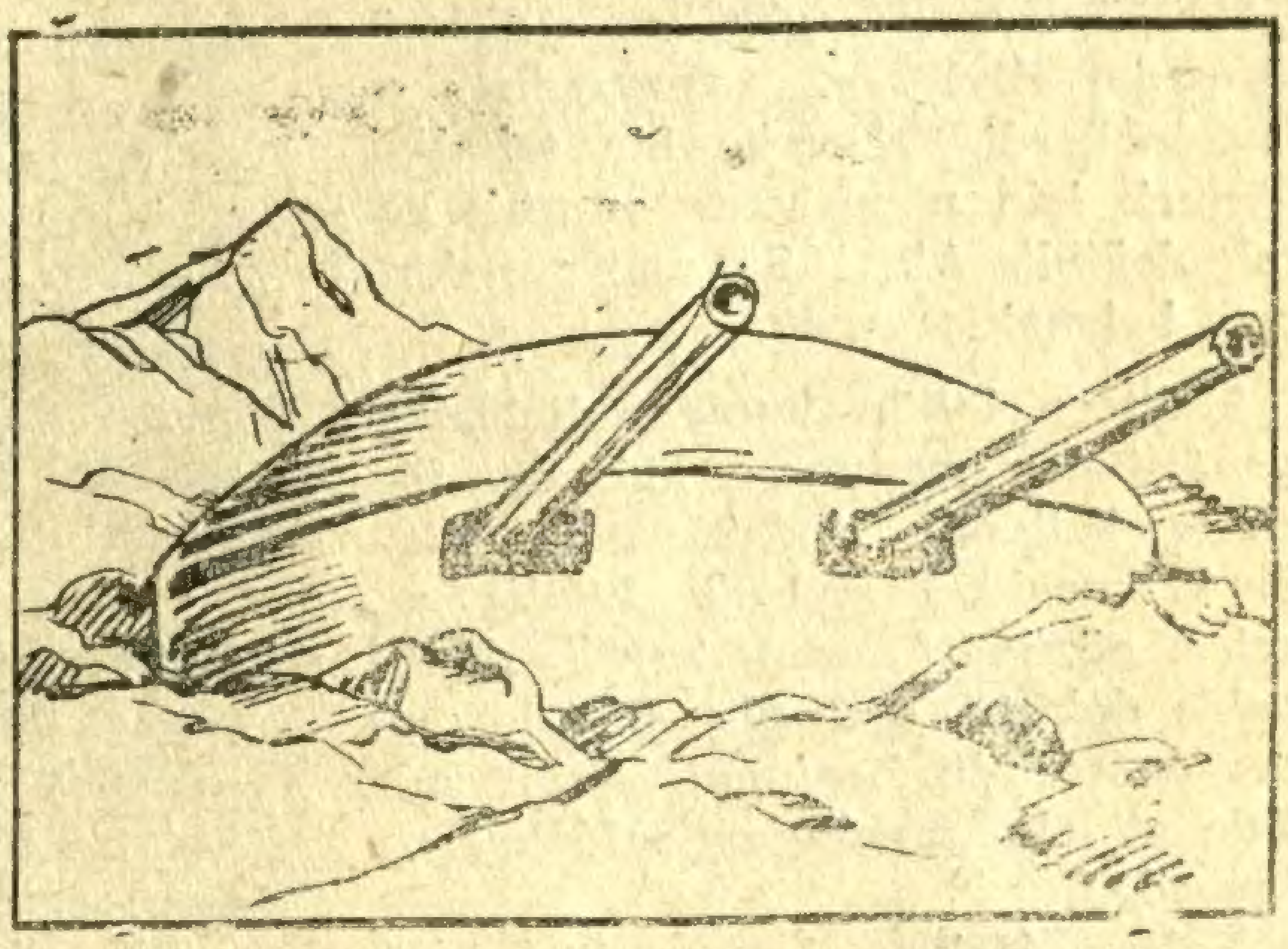

58 — Rasathane direktörü yal. bir düğmeye basacak ve istedik olacaktı. Kayalıkların alt ka. a bu iş de yapıldı. Bir düğmeye ıldı. Ve mıknatisle adaya doğru ilen gemiye müthiş bir torpil landı.

59 — Şimdi İsimsiz adanın bütün makineleri müthiş bir surette işliyordu. Bu makineler yavaş yavaş kayalıklardan yükselen üstü demir zırhla örtülü topları hareket ettiriyordu.

60 — Top bütün göğdesile kayalıklara girip çıkıyor, ateş için emir bekliyordu. Yerinde durur bir hedef olmadığı için ona gemiden ateş ederek rastlatmak da pek güçtü. Çeliği de çok sağlamdı.

— Bitmedi —

93

61 — Kitasato torpiosu, son süratle İsimsiz Adaya doğru ilerliyordu. Fakat tam bu sırada tayfalar, geminin burnunun bir şeye sürtündüğünü duydular ve koşuştular. Hepsi birden:

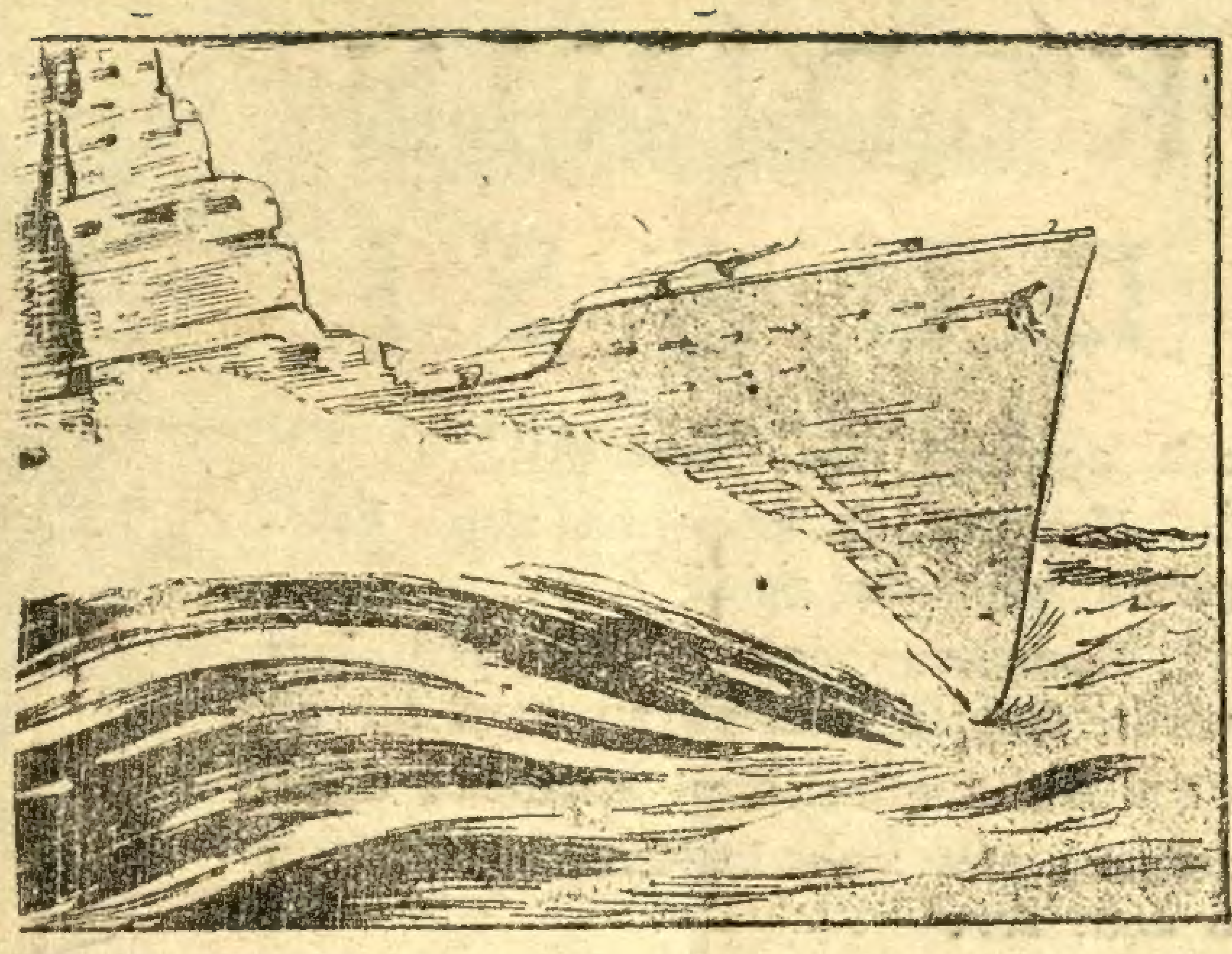

— İsimsiz ada!.. diye haykırdılar. Koca harp gemisi bir kayanın üzerine ansızın bindirdi. Fakat gemi durmadı. Japon gemisinde büyük bir disiplin vardı.

62 — Ancak ikinci bir sarsıntı ile torpido tam mânâsile kayalığın üzerine oturdu ve bu, çok müthiş oldu. Geminin bordası birkaç yerden iğrilmiş, bükülmüştü.

63 — Sarsıntı ile yere düşenler kaldırılmağa başlandı. Kaptan: (Hiç kimse gemiyi terketmiyecek, tehlike var!) emrini verdi. Gerçekten burada ne acaip bir kuvvet vardı ki gemiyi kendisine çekmiş ve bu felâketi doğurmuştu.

64 — Bazı gemiciler sandalları indirmek için koşuşmuşlar, hattâ ipleri çözmeğe bile başlamışlardı. Kaptan:

— Ne oluyorsunuz, Okyanus bize henüz ilk çapkınlığını gösterdi! diyor, sandal indirilmesine mani oluyordu.

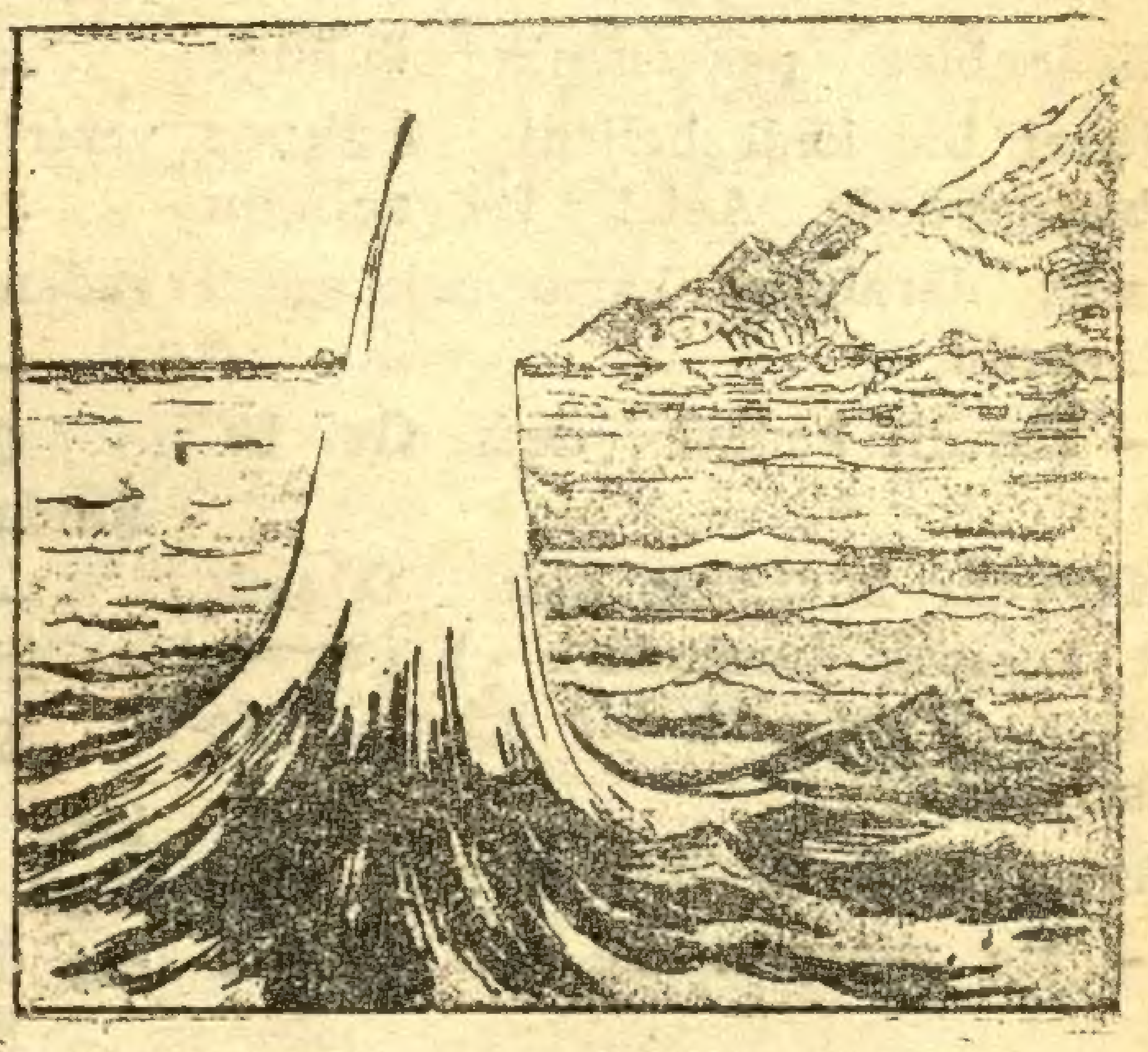

65 — Kaptan henüz bu sözleri söylemişti ki:

— Güüm.. diye müthiş bir sesle denize düşen ve havaya su fışkırtan bir mermi bir düşman topçusu ile karşı karşıya olduklarını kendilerine bildirdi.

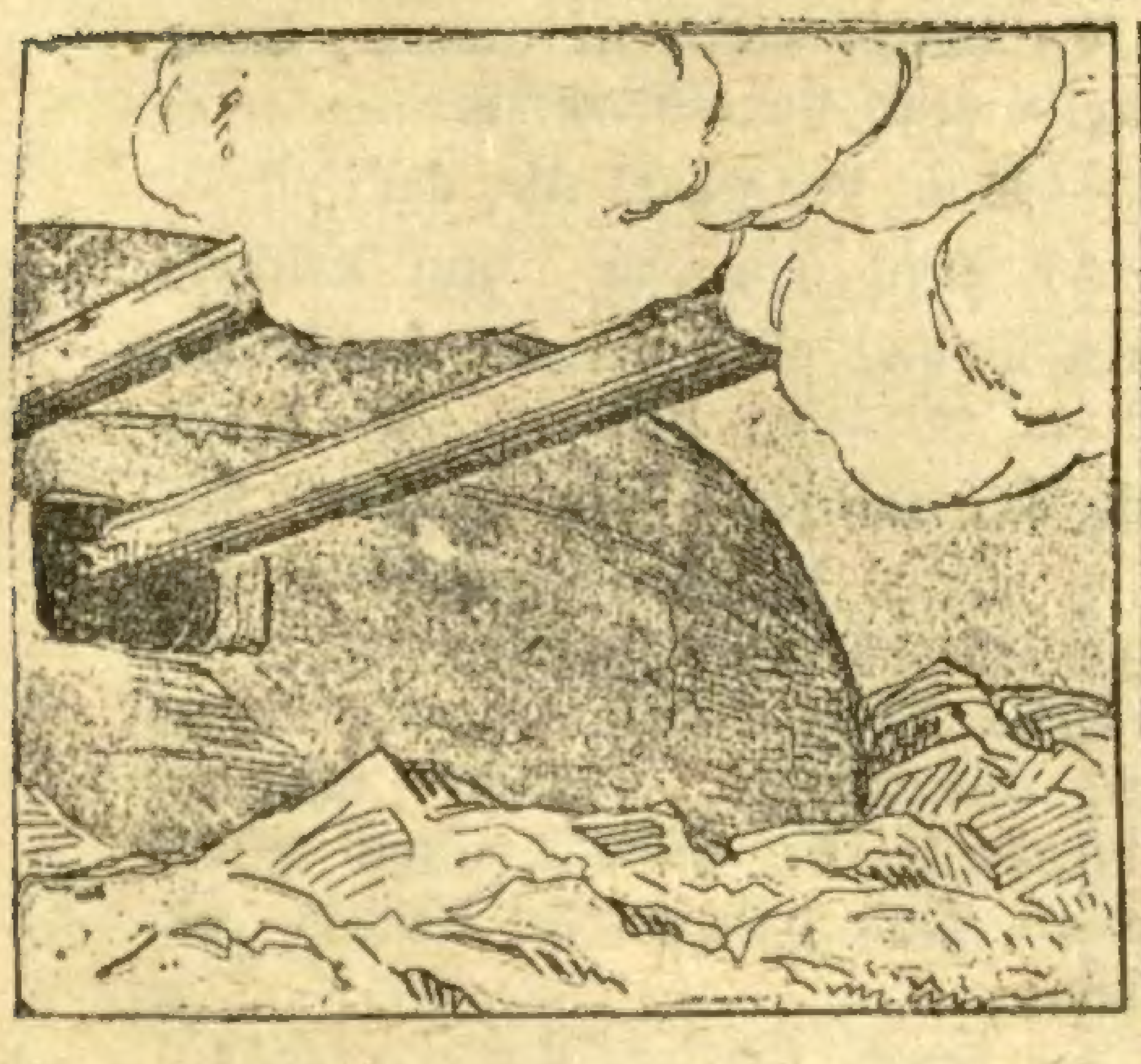

66 — Kaptan gemicilere:

— Top başına!..

Komutasını verdi. Fakat bu sırada karadaki yere girip çıkan otomatik top, gemiye doğru durmadan ateş ediyordu.

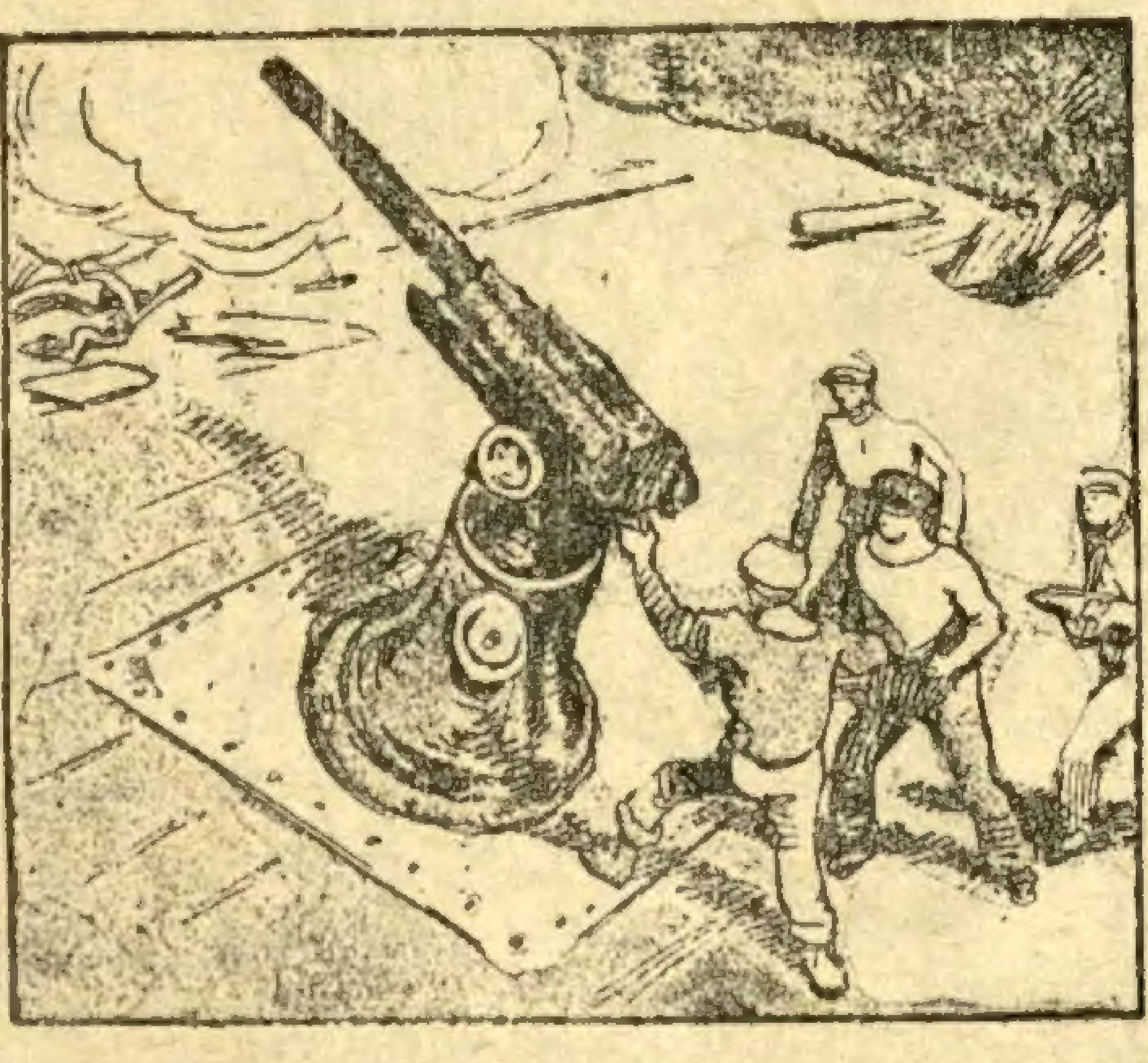

67 — Kitasato'da da top ateşi başladı. Karşı tarafa cehennemden çıkmış gibi gülleler yağdırıyordu. Fakat torpido da yan yatmıştı Kaptan:

— Dayanın çocuklar!.. diyordu. Dayanın!...

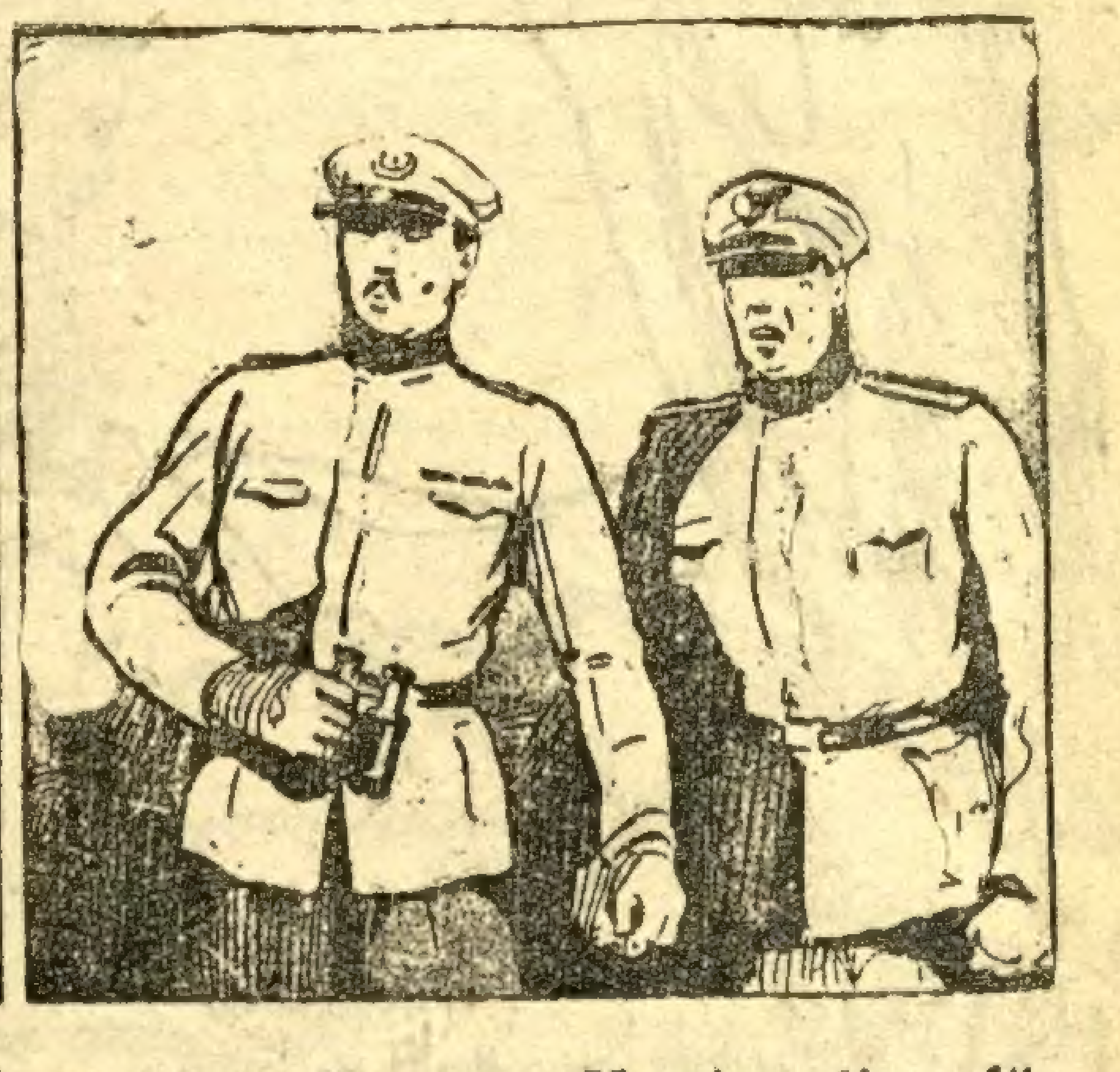

68 — Kaptan Yersin, eline dürbününü aldı. Kaybolup çıkan topun yerini bulmak istiyordu..

— Çok şeytanca hareket ediyorlar, bunların cezaları büyük olacaktır!, diyordu.

— Bitmedi —

105

69 — İsimsiz adada, mağaraya atılan genç adam Lumenski, açlık ve susuzluktan baygın bir hale gelmişti. Yerde uzanmış, kendinden geçmişti. Neredeyse ölecekti. Tam bu sırada müthiş bir gürültü oldu. Genç adam bir elektrik çarpmış gibi kendine geldi. Etrafı dinlemeğe başladı.

— Acaba ne oluyor? dedi.

70 — Ayağa kalkarak kulağını kayalıklara dayadı. Bir şeyler işiteceğini sanıyordu. İşte denizden mermiler patlıyordu. Bu patlayışlar ona ümit veriyordu.

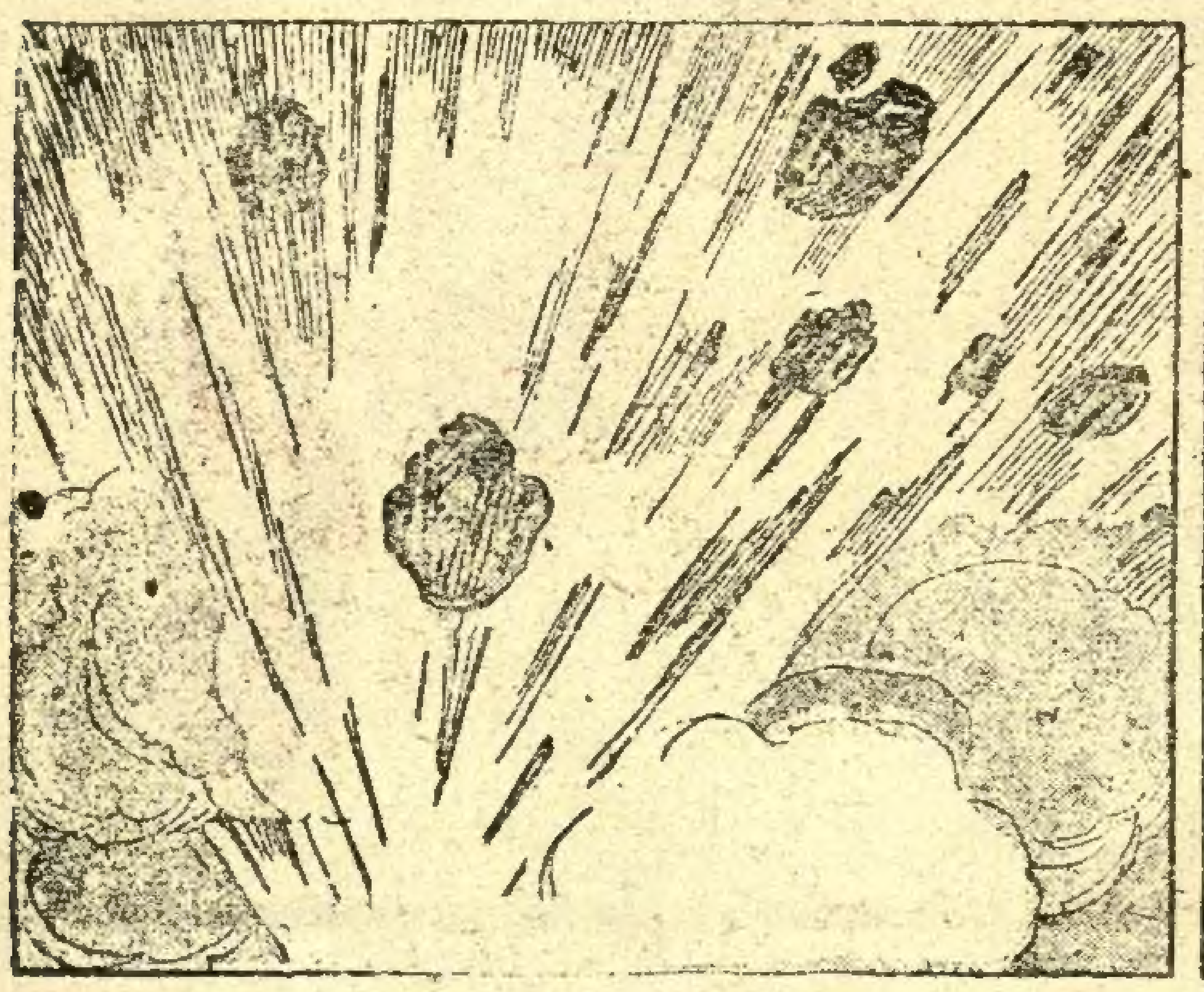

71 — Tam bu sırada kayaların üzerinde müthiş bir patlayış oldu. Bu arada kendisinin hapsedildiği mağaradan kocaman bir delik açıldı. Lumesnki gözlerine inanamıyordu.

72 — Temiz ve bol hava taşlardan içeri girince canlandı. Deliğe yanaştı. İşte artık mağaradan başını dışarı uzatabiliyordu..

— Kurtuldum.. kurtuldum! diye haykırdı.

73 — Genç adam, hemen kendisini dışarı attı. Kayaların arasından sürtünerek ilerledi. Kıyıya geldi. İşte Japon gemisi karşısındaydı.

74 — Lumenski, şimdi kendinden çok bu güzel gemiyi kurtarmak için çalışmak istiyordu. Çünkü korsan arkadaşlarının bu gemiyi yok etmek için ellerinden geleni yapacaklarını biliyordu.

75 — Fakat, işte Kitasato'dan atılan mermiler, elektriğin ve mıknatis kuvvetinin sevkile hedeflerini şaşırıyor, boşa gidiyordu.

76 — O, sürüne sürüne yine ilerledi. Artık geminin bulunduğu yere az bir mesafe kalmıştı. Fakat birdenbire yanına düşen bir mermi kendisini sıçrattı. Göğsünden yaralanmıştı.

— Bitmedi —

116

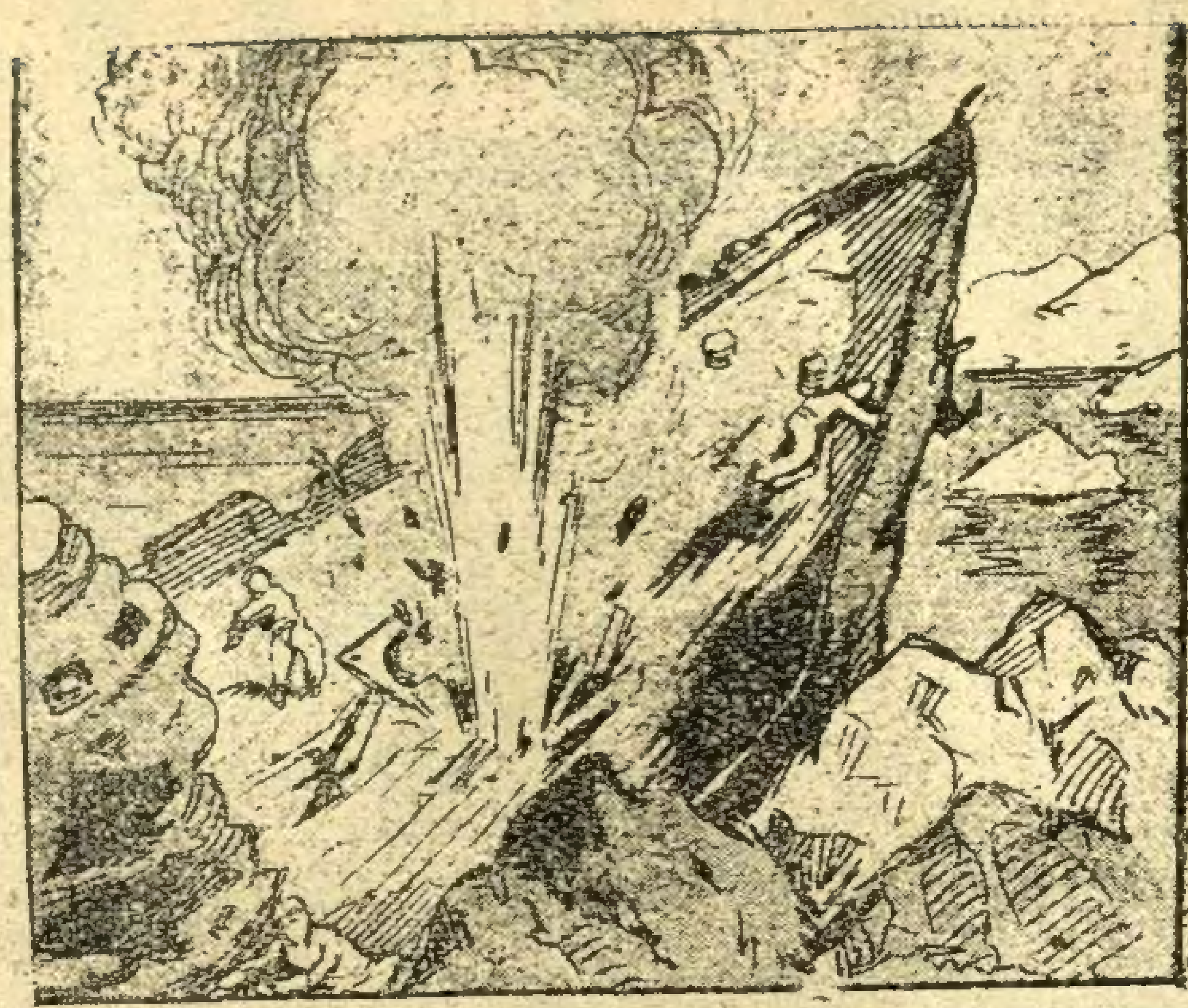

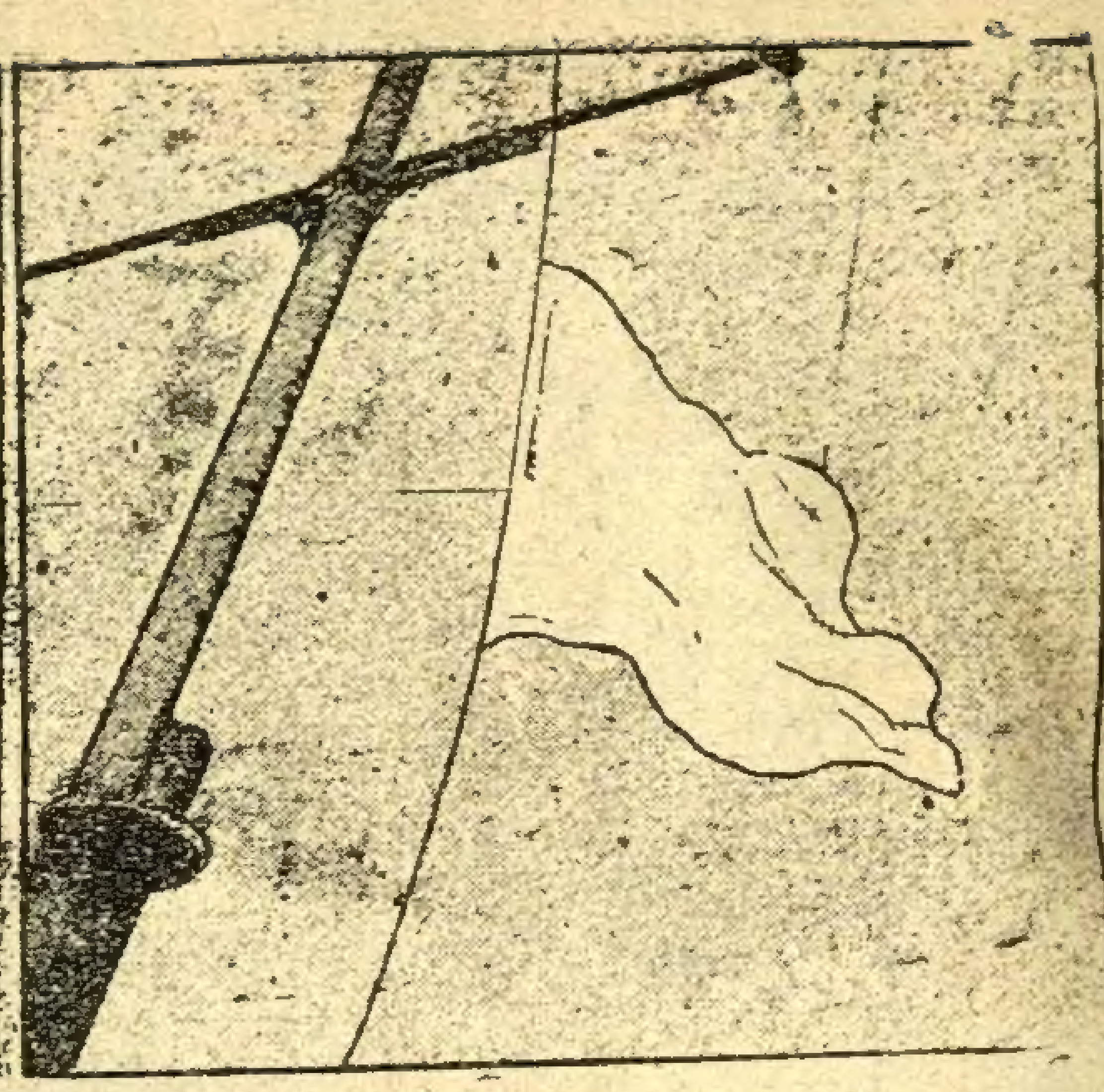

77 — Tam bu sırada Kıstasato'ya müthiş bir gülle isabet etmişti. Geminin bordosu parçalandı. Artık hiçbir ümit kalmamıştı. Arkadan geminin cephaneliğ de havaya uçtu. Yaralı Japon erleri boşlukta yuvarlandılar. Kaptan bu sırada hiçbir şeye acımıyordu. Yalnız bu ölen tayfalarına için için yanıyordu. Fakat ne çare ki talihe boyun eğmekten başka çare yoktu. Nihayet kararını verdi. Her ne bahasına olursa olsun bir kurnazlık yaparak teslim bayrağını çekmek.. ve sonra çaresine bakmak.

78 — Hemen seren direğine beyaz bir bayrak çekildi. Helebtrensf'a koşan biri: "Japonlar teslim oluyorlar!„ diye bağırdı.

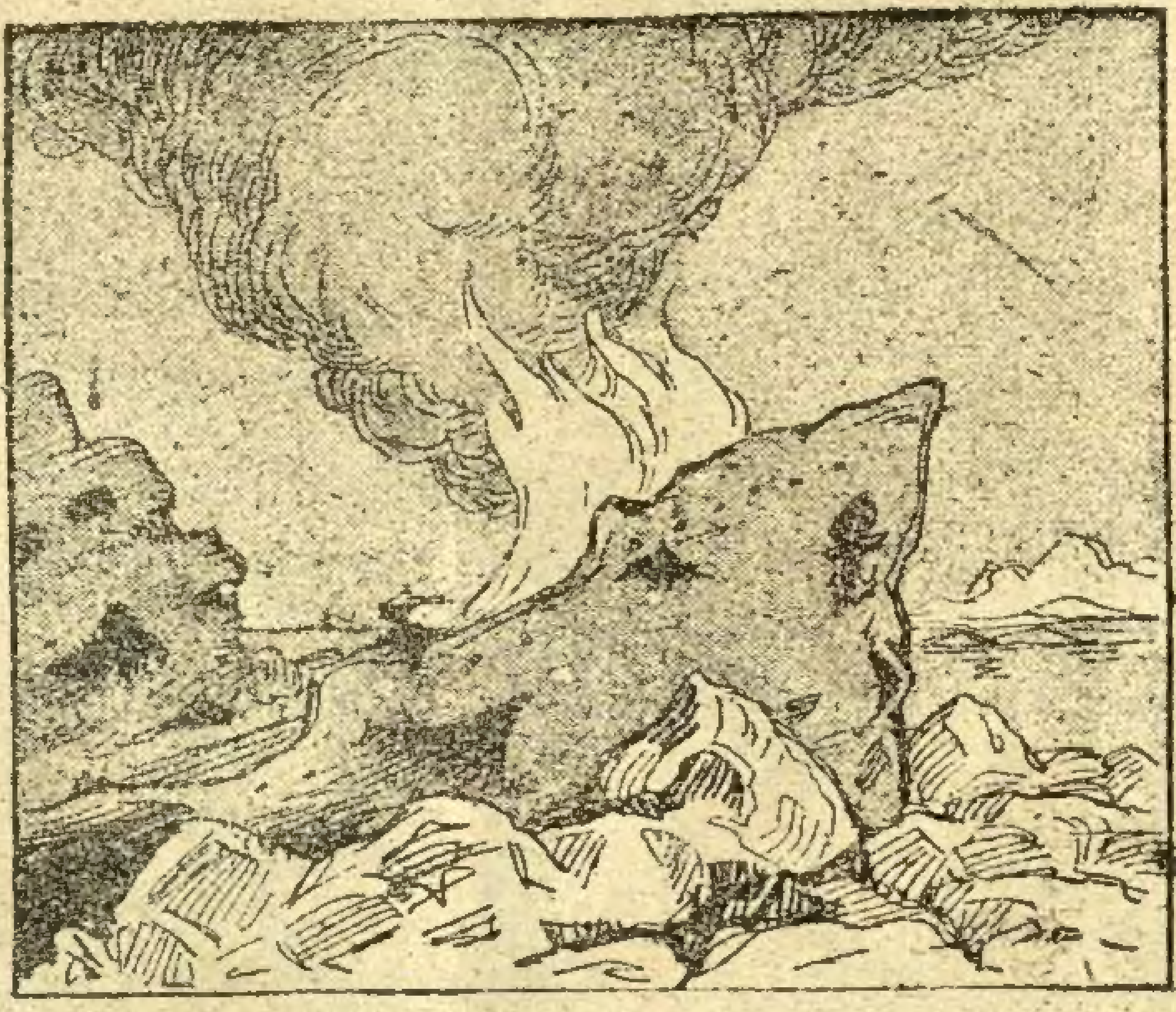

79 — Reis: Neme lâzım.. O köpeklerden biri sağ kalırsa yandığımız gündür!„ — "Neden teslim?„ — "Çünkü artık maskemizi atmış bulunuyoruz.„ — Hakkınız var!„ — O halde ateşe devam!..„

80 — Gemi o kadar müthiş bir bomba yağmuruna tutulmuştu ki her tarafı yanıyordu. Kaptan Yensu yangının sönmesi için bütün tayfalara emir verdi: "Hortumlar... hortumlar nerede?„

81 — Artık geminin tayfaları hortumlarla ateşi söndürmeğe çalışıyorlardı. Bu, boş bir ümit mi idi acaba? Bunu hiç kimse bilemiyordu.

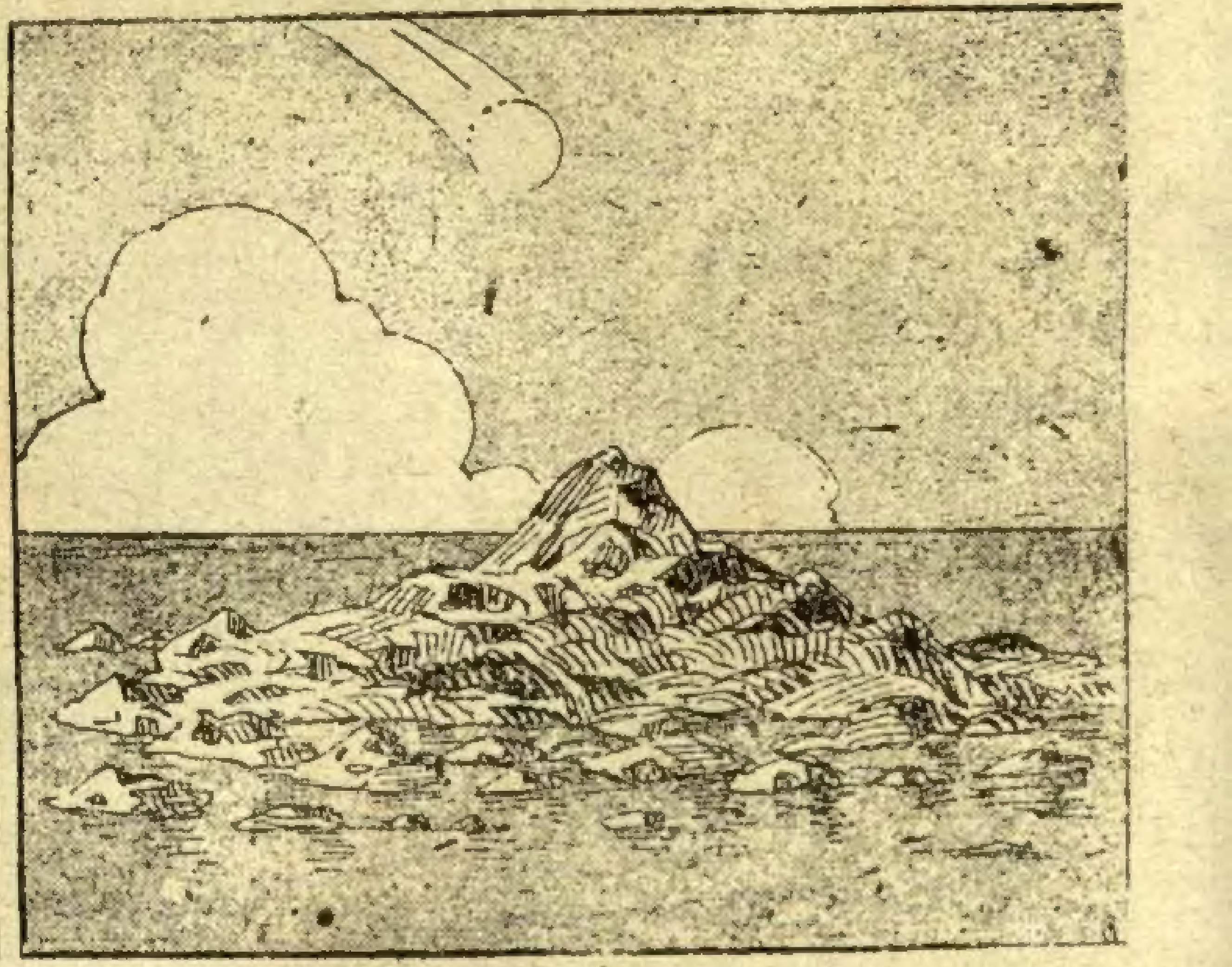

82 — Fakat torpidonun birkaç topu hâlâ mükemmeldi. Yaman denizciler mertçe müdafaada bulunuyorlar, adayı mermi ateşi yağmuruna tutuyorlardı. Kıç anbarlara henüz ateş gelmemişti.

83 — Torpidonun daha birçok cephanesi vardı. Reisi gemi içinde olup biteni seyrediyor :

— Sürekli ateş!. komutasını veriyordu.

84 — Fakat bu dileğine ulaşamadı. Tam bu sırada gökyüzünden müthiş bir cismin İsimsiz Adaya doğru inmekte olduğu görüldü. Bu neydi? Ve ateş bir cisim adaya gülle gibi iniyordu. — Sonu haftaya —

128

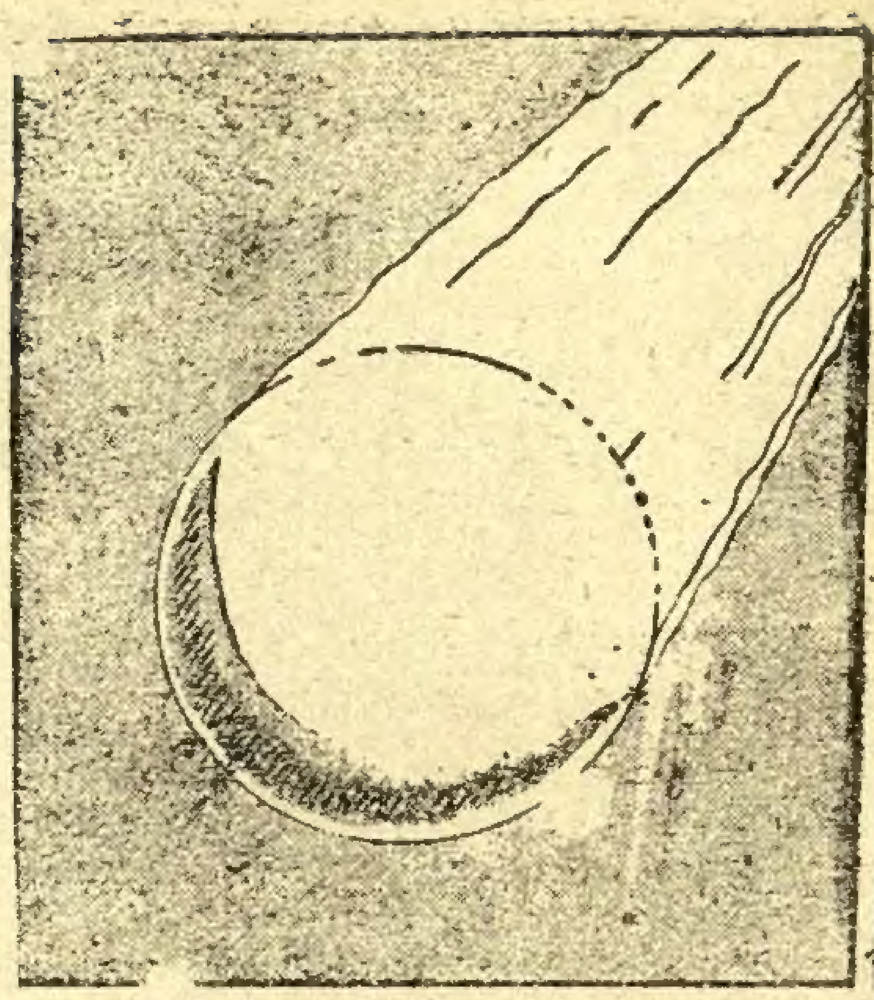

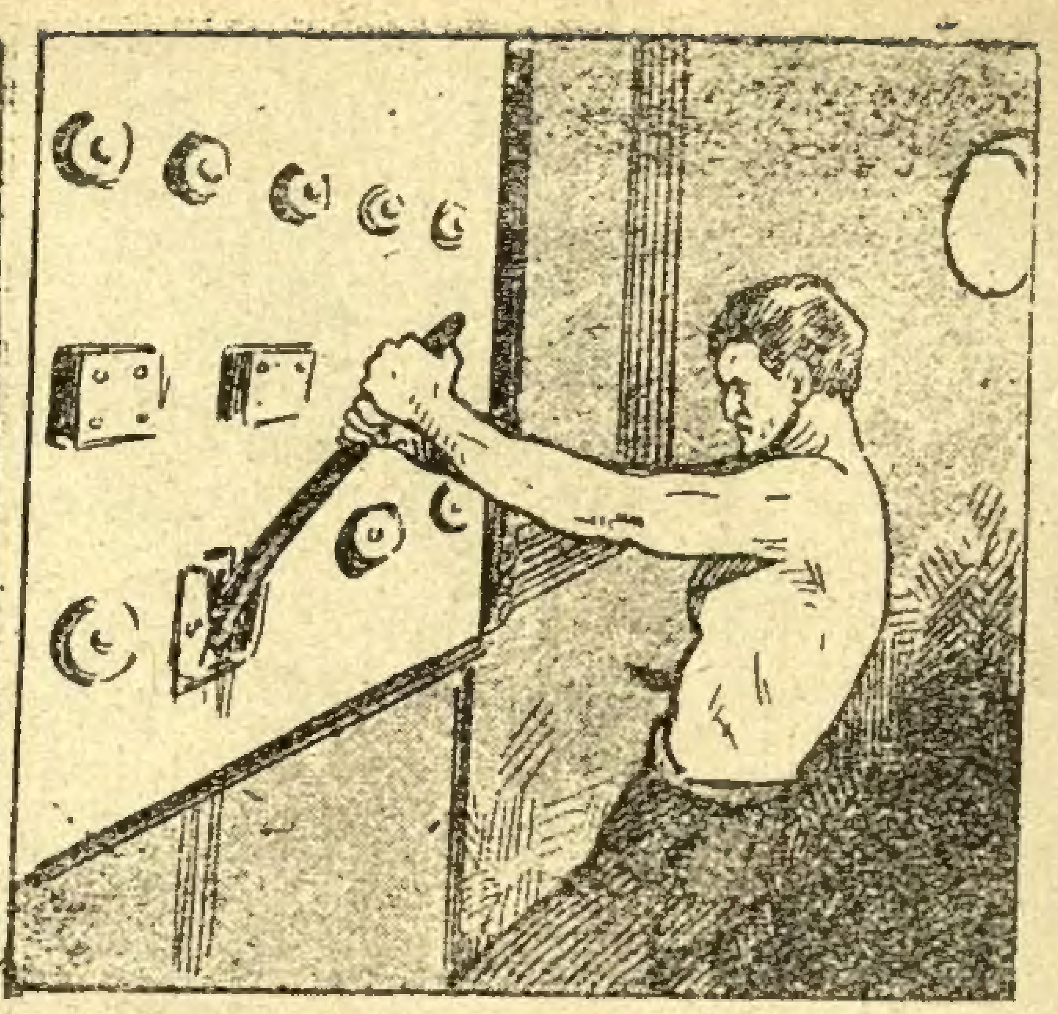

85 — Adaya gelen ateşli bir cisimden o derece alevler saçılıyordu ki güneş bile kızarıyordu. Fakat bu neydi? Nereden geliyordu. Bunu Helektronof bile kestiremiyordu.

86 — Reis bunun tabiatten kendilerine gelen bir ceza sandı.

— Elektrikleri kesiniz!

Emrini verdi. Ve bütün elektrikler kesildi. Adanın miknatis kuvveti hiçe indi.

87 — Gözetleme direktörü manivelelerden birini çekerek cereyanları kesiyordu:

— Acaba geç kalmadım mı? diyordu.

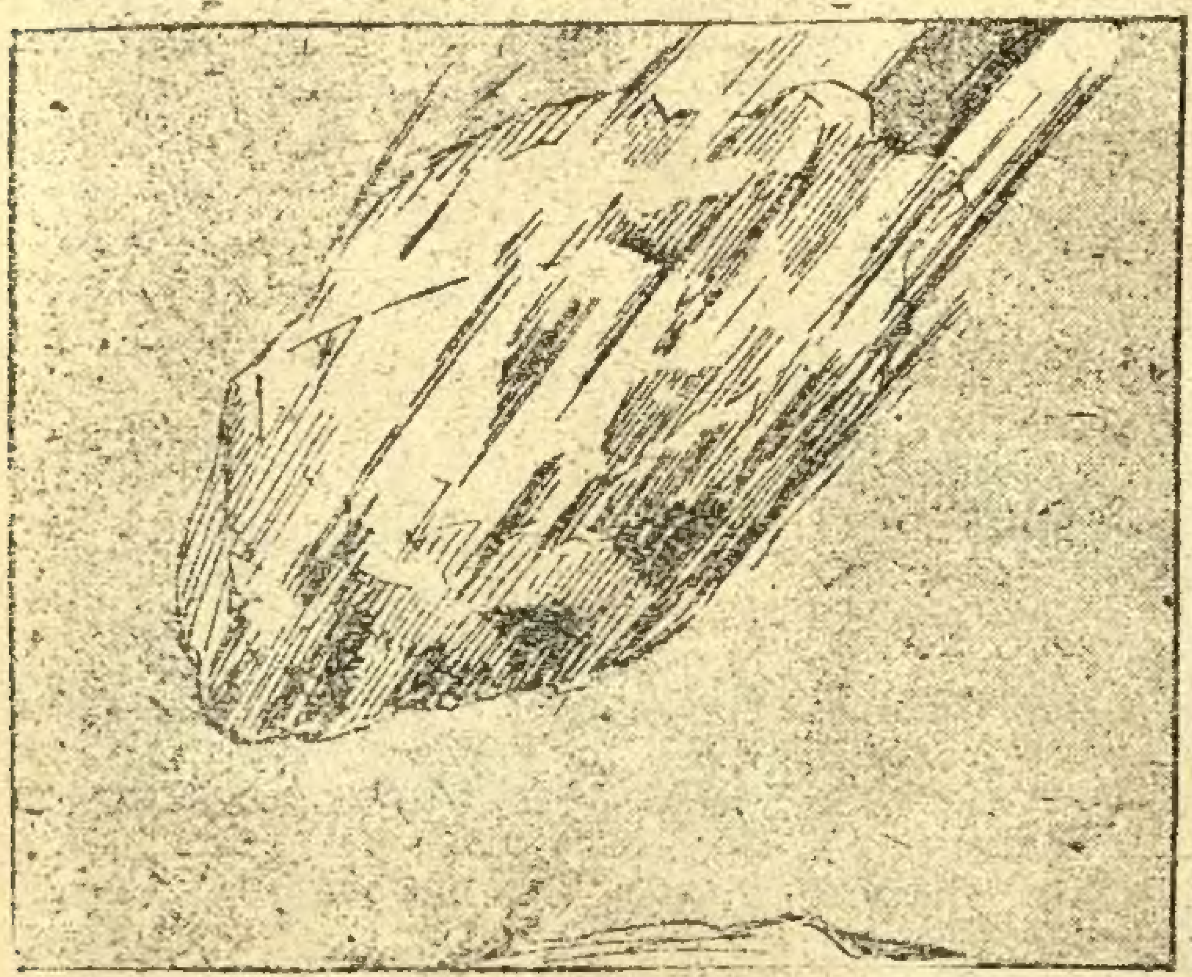

88 — Bu gökyüzünden düşen ve alev saçan cisim hani bazı (yıldız kaydı) dediğimiz gök taşlarından başka bir şey değildi. Tesadüf bu ya, bu taşlardan biri İsimsiz adanın üstüne düşmüştü.

89 — Hattâ bu taşlardan biri 1908 yılında Sibirya'ya düşmüş ve her tarafı yakmış, yıkmıştı. Bu gök taşı elektrikli miknatisi de hareketsiz bırakmıştı.

Gemide bulunanlar bu hâdiseden zararlı çıkmamışlardı. Kaptan Yersu: "Kurtuluş bize gökyüzünden geliyor!„ Dedi ve sevindi.

90 — Helektronf bir şaşkına dönmüştü. Ne yapacağını bilemiyordu. Lâkin çok geç kalmıştı. Artık elektrikli miknatis çalışmıyordu. Ve bu sırada birdenbire göktaşı adaya büyük bir gürültü ile düştü.

91 — Adanın kayaları yavaş yavaş yanarak eridiler ve birer erimiş demir parçası gibi suya gömüldüler. Gemi birkaç büyük dalga sarsıntısından sonra kayalardan kurtuldu.

92 — Gemi tayfaları birkaç sandala binerek kendilerine yardım eden genci dalgalar arasında aramağa koyuldular. Onu bulup aralarına aldılar. Artık İsimsiz ada Büyük Pasifikte bir isimden başka bir şey değildi.

— SON —